

ΔΟΚΙΜΗ

ΧΡΟΝΟΣ 2ος Αριθ. φυλ. 18

1 Μάη 1987

Τιμή δρχ. 100

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΜΑΣ

«η αδικία σε έναν είναι αδικία σ' όλους»

Την Μ. Παρασκευή, 17.4, στις 10.30 το βράδυ αυτοκίνητο ανατρέπεται κοντά στο χωριό Αγριοβότανο της Εύβοιας. Ο οδηγός του αυτοκινήτου εξαφανίζεται, ενώ δυο αδελφία, ο Δαυίδ και Αποστόλης Κωνσταντίνου οδηγούνται στο αστυνομικό τμήμα του χωριού.

Διαπιστώνεται ότι το αυτοκίνητο είναι κλεμμένο και έχει πλαστές πινακίδες (από την Πάτρα) και σε μιαθήκη βιολιού ανακαλύπτεται μια κομμένη καραμπίνα. Οι δυο αδελφοί σε καταθέσεις τους, όπου λένε τα ίδια πράγματα, δηλώνουν άγνοια για το αυτοκίνητο και το όπλο. Καταθέτουν ότι βρίσκονταν με φίλους τους στο χωριό Βασιλικά, όπου είχαν πάει όλοι μαζί για βόλτα και ότι έκαναν ωτοστόπ για να γυρίσουν στο χωριό τους, την Κοκκινομηλιά. Όταν το αυτοκίνητο ανατράπηκε πήγαν να ζητήσουν βοήθεια από τους κατοίκους, αλλά όταν ο οδηγός είδε να πλησιάζει ένας αστυνομικός με στολή, τράπηκε σε φυγή λέγοντάς ταυτόχρονα και σ' αυτούς να κάνουν το ίδιο γιατί αυτός και το αυτοκίνητο ήταν μπλεγμένοι. Έτσι αυτοί τάχασαν και πιάστηκαν ενώ ο άγνωστος οδηγός διέφυγε με άλλο αυτοκίνητο, που πήρε από το διπλανό χωριό, όπως έγινε γνωστό από την αστυνομία. Η αστυνομία, παρόλο που διαπίστωσε την αλήθεια των ισχυρισμών των δυο αδελφών με τηλεφωνήματα στα χωριά, που αυτοί είχαν αναφέρει κι ενώ ήταν πεισμένοι για το αληθές των συμβάντων, συνέχισε την κράτησή τους μετά από εντολή της Ασφάλειας στην Αθήνα γιατί οι δυο αδελφοί, ήταν αναρχικοί. Ιδιαίτερα ο Δαυίδ Κωνσταντίνου, «βαρύνονταν» με συμμετοχή στην αναρχική συνάντηση της Πάτρας και τη σύλληψή του από ενεδρεύοντες ΜΑΤάδες στο Σταθμό Λαρίσης καθώς και για συμμετοχή του στην πορεία των αναρχικών για το Τσέρνομπιλ και την σύλληψή του ώρες μετά τα επεισόδια. Τον άγριο ξυλοδαρμό του στην Ασφάλεια είχαν καταγγείλει την εποχή εκείνη αυτός και 2 ακόμα συγκρατούμενοί του. Και που την αναδημοσιεύουμε εδώ:

«... Κτυπούν πιο βάνασα τον Δαυίδ Κωνσταντίνου και ανάβουν αναπήρα να του κάψουν τα μαλλιά, λέγοντας Ρε, ο οικολόγος απ' του Ζωγράφου. Θα σε γαμ... ρε π... και άλλα. Όταν φτάνουμε στην Ευελπίδων ο 226525 δίνει διαταγή να σταματήσει ο ξυλοδαρμός. Σκουπίζουν βιαστικά τα αίματα του Βάρκα. Όσοι κτύπησαν με τη μεγαλύτερη λύσσα μένουν στην κλούβα. Όταν αφεθήκα-

με ελεύθεροι ο οδηγός επιχειρεί να μας πατήσει με την κλούβα ενώ βρισκόμαστε στην είσοδο των δικαστηρίων.

Όποιος γνώριζε από μας την κτηνωδία της ασφάλειας στη δικτατορία την ξαναείδε τώρα με σοσιαλιστικό μανδύα.

Όσοι νοιώθουν ακόμα άνθρωποι δεν πρέπει να μείνουν αδιάφοροι.

Γιώργος Βλασσόπουλος, Δαυίδ Κωνσταντίνου, Γιώργος Κούτσελας 19.5.86»

Βέβαια, και τότε οι κατηγορίες αποδείχτηκαν ψευδείς και αδωδήθηκε με απαλλαχτικό βούλευμα.

Ακόμα και το σπουδαιότερο «βαρύνεται» ως συντάκτης και μέλος της αναρχικής εφημερίδας ΔΟΚΙΜΗ.

Πως ο τύπος εμφάνισε την ιστορία στην αστυνομική της εκδοχή

Η ιδιότητα των δυο αναρχικών και μάλιστα η δράση του Δαυίδ Κωνσταντίνου, έβαλε μπρος ξαναπαιγμένα σενάρια παραπληροφόρησης και ψευδών ειδήσεων, διοχετευμένα από τις ασφαλίτικες διασυνδέσεις δημοσιογράφων.

Για να γίνει πειστικό το σενάριο περί «τρομοκρατικής ομάδας» οι προκηρύξεις που είχε στις τσέπες του ο Δαυίδ, «βρέθηκαν» από τους συντάκτες στο αυτοκίνητο. Είναι απλό: κλεμμένο αυτοκίνητο, καραμπίνα, προκηρύξεις = τρομοκρατική ομάδα.

«Χτύπημα» στην περιοχή (Αποστεία :) εκτέλεση :) αυτό το άφησαν στη φαντασία του αναγνώστη) και μάλιστα ότι ήταν μέλη της «Αντικρατικής Πάλης» κατά την εξίσωση Αναρχικός = Αντικρατική Πάλη = Καραμπίνες = ότι θέλει η φαντασία αστυνομικών ρεπόρτερς και λαού.

Χρησιμοποιώντας φράσεις «πραγματικές σφίγγες» ή «κρατούν το στόμα τους κλειστό οι αδελφοί Κωνσταντίνου» δέλουν να δείξουν ότι κάτι μυστήριο συμβαίνει, άρα είναι ένοχοι.

Φτάνουν να διαστρεβλώνουν και τις ίδιες τους τις καταθέσεις Ελευθεροτυπία 22 Απρίλη γράφει: «επίσης είπαν ότι κάποιο άγνωστος, ίσως τοποθέτησε τη δίκη με το περιεχόμενο στο αυτοκίνητο που είχαν ήδη κλέψει».

Ο άθλιος δημοσιογράφος, που ούτε καν τα αρχικά του δεν έβαλε κάτω από το άρθρο όπως την προηγούμενη μέρα, διατρέφει την ίδια την πραγματικότητα. ΠΟΤΕ ΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΜΑΣ ΔΕΝ ΑΝΕΦΕΡΑΝ, ΟΤΙ ΑΥΤΟΙ ΕΧΟΥΝ ΚΛΕΨΕΙ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΠΑΝ ΟΤΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕ ΤΟ ΟΠΛΟ ΣΤΗ ΘΗΚΗ ΓΙΑΤΙ ΕΙΧΑΝ ΑΓΝΟΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΟΠΛΟ.

Το θλιβερό αυτό ανθρωπάκι κινούμενο από τα δικά του ταπεινά ελατήρια — το μεροκάματο του ψεύδους — και τα αφεντικά του στην Ασφάλεια αισθάνεται φανερά τρόπο για το μέγεθος του γέμματός του.

Η «έλλειψη στοιχείων» ακόμη και κατά την ομολογία του ανακριτή της υπόθεσης συμπληρώνεται με ασύνδετες μεταξύ τους ενδείξεις για να προετοιμάσει τη νέα σκευωρία που εξυφαίνεται. Γνώστες της γκαιμπελίστικης λογικής που διδάσκονται και στις σχολές δημοσιογραφίας κατά την πρακτική τους εξάσκηση συμπληρώνουν στα μυαλά των συνανθρώπων μας ότι η Ασφάλεια δε μπορεί να αποδείξει. Κι ενώ δημοσιεύουν λεπτομερώς τη λογική της Ασφάλειας, αποκρύβουν ανακοίνωση της ομάδας μας στην οποία εξηγούνται τα γεγονότα και τα στοιχεία που υποστηρίζουν οι σύντροφοι ή δημοσιεύουν μόνο μέρος όπου δηλώνεται η αλληλεγγύη και το κάλεσμα σε συμπάρασταση». Σκοπός τους με τα γέμματα που προηγούνται να προκαταλάβουν τις συνειδήσεις για να καταστήσουν την υπεράσπισή τους αδύναμη.

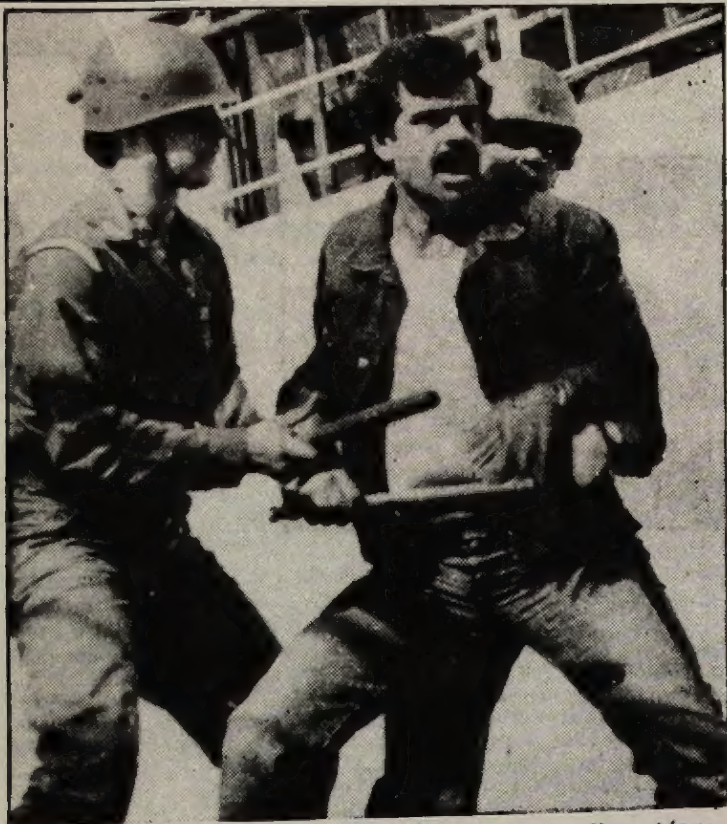
Δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία

Εδώ και περίπου ένα χρόνο ο Αποστόλης μένει στο χωριό του και υπάρχουν μάρτυρες που θα βεβαιώσουν ότι δε μπορεί να έκλεγε αυτοκίνητο στην Πάτρα (!) γιατί πέφτει λίγο μακριά. Ούτε, ο Δαυίδ μπορεί να έχει κλέψει αυτό το αυτοκίνητο γιατί, τις μέρες που βρίσκονταν στο χωριό του κανείς δεν υπάρχει που να τον είδε να κυκλοφορεί μ' αυτό εκεί γύρω.

Ταυτόχρονα υπάρχουν μάρτυρες, που επιβεβαιώνουν τις καταθέσεις των δυο αδελφών όλη αυτή τη μέρα και για το γεγονός ότι έκαναν ωτοστόπ.

Και η μόνη κατηγορία πάνω στην οποία στηρίχτηκαν ουσιαστικά η προφυλάκιση δηλ. η οπλοκατοχή θα αποδειχθεί ανυπόστατη αφού κανένα στοιχείο όπως π.χ. δαχτυλικά αποτυπώματα, δεν υπάρχουν πάνω στο όπλο.

συνέχεια στη σελίδα 3

Άπεργός ναυτεργάτης, κατεβαίνει από τόν καταπέλτη φέρυμπούτ, με τή... βοήθεια τών βατραχανθρώπων

N A Y T E R Γ A T E Σ

ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗ

περίστικη προπαγάνδα των ημερών εκείνων — όπου συνεχώς τα μέσα μαζικής «ενημέρωσης», μετέδιδαν πως η απεργία των ναυτεργατών είναι παράνομη και δημιουργεί τεράστια προβλήματα στην «οικονομία».

Ένα είναι σίγουρο ότι η απεργία αυτή χτύπαγε όντως την εμπορευματική διαδικασία μιας κοινωνίας, που βασίζεται στο εμπόριο. Αν και είναι σαφές ότι τα προβλήματα που δημιουργήσε ήταν ελάχιστα, έπρεπε να χτυπηθεί γιατί, παρεμπόδιζε την εμπορευματική λειτουργία του συστήματος. Απ' την άλλη χάλαγε τη φιέστα του Πάσχα, τη γιορτή της κοινωνικής υποκρισίας, εμποδίζοντας μια διαδικασία εκτόνωσης των εκμεταλλευομένων αυτής της κοινωνίας γι' αυτό και έπρεπε να χτυπηθεί...

Από τη δυναμική αντιπαράθεση της βάσης στην γλοιώδη στάση της Ομοσπονδίας.

Ενώ τις πρώτες μέρες, στο λιμάνι του Πειραιά, εκτυλίχθηκαν σκηνές βίαιης αντιπαράθεσης με τα Μ.Υ.Κ., ενώ η γλώσσα που χρησιμοποιούσε η ομοσπονδία ήταν στην αρχή σκληρή, κατά τη διάρκεια της απεργίας επικράτησε μια μετριοπάθεια, που οδήγησε σε μια παράδοση άνευ όρων των ναυτεργατών (προφορική δέσμευση του Αλεξανδρή για ικανοποίηση των αιτημάτων).

Γιατί τι άλλο παρά κατάντια είναι η δήλωση της Π.Ν.Ο. λίγο πριν λήξει η απεργία ότι «μια λέξη θετική, αν μας έλεγε ο πρωθυπουργός, είμαστε διατεθειμένοι να διακόψουμε την απεργία». Τι άλλο από ξεφτισμό το να παρακαλούν έναν εκ της πρωθυπουργικής φρουράς να τους «διευκολύνει» για να δουν τον πρωθυπουργό. Πως εκφυλίζεται ένας εργατικός αγώνας σε μια διευκόλυνση!

Τα γραφειοκρατικά συνδικάτα ανίκανα να φέρουν στην έσχατη συνέπειά τους, την σύγκρουση που είναι αναπόφευκτη, όταν κανείς αντιστέκεται στη βούληση του κράτους, χειραγωγούν και μπλοκάρουν ένα κόσμο, που έχει την διάθεση να κάνει πράγματα έξω απ' αυτά τα «λουκία».

Η ήττα των ναυτεργατών, ένα ακόμη γεγονός, που μας δείχνει, πως οι εργατικοί αγώνες, μετατρέπονται σε μοχλό πίεσης κομματικών μηχανισμών, για τη διεκδίκηση απ' το σύστημα, νομής της εξουσίας, μιας και παρέχει εγγυήσεις ότι έχει την δυνατότητα να ελέγχει τις εξεγερτικές διαθέσεις των εργατών και εργαζομένων.

«ΝΙΚΗΣΑΜΕ»

Έτσι χαρακτήρισε το αποτέλεσμα της κινητοποίησης η ομοσπονδία, όπως ακριβώς πέντε μήνες νωρίτερα είχε κάνει το ίδιο η ομοσπονδία των εργατών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ενώ και αυτή δεν είχε πετύχει τίποτε. Ναι, νίκησαν οι εργατοπατέρες και οι γραφειοκράτες, τα κομματικά τσιράκια της κοινωνικής ειρήνης. Ναι, νίκησαν, αυτούς που αγαναχτισμένοι φωνάζαν έξω απ' τα γραφεία της Π.Ν.Ο. — όταν ανακοινώθηκε το σπάσιμο της απεργίας, κάτι που εξάλλου κανένας δεν τους ρώτησε, αν συμφωνούν ή διαφωνούν — «η απεργία πρέπει να συνεχιστεί», «πουλημένοι». Το ζητούμενο πως η αντίθεση αυτής της εργατικής βάσης θα μπορέσει να περάσει απ' την άρνηση του γραφειοκρατικού συνδικάτου, στον εξεγερτικό αγώνα.

Στην αντιπαράθεση της βάσης, για συνέχιση της απεργίας, η Π.Ν.Ο. απάντησε κινδυνολογώντας «σάπισαν τα προϊόντα στα νησιά». «Πρέπει να σεβαστούμε το κοινωνικό σύνολο». Ναι, πρέπει να δώσετε διαπιστευτήρια καλής διαγωγής στους άρχοντες, για να το θυμούνται, όταν ξαναμοιράσουν τα οφέλη.

Όμως, οι σύντροφοι της μισθωτής σκλαβιάς, θα 'ρθει η ώρα που θα απαντήσουν με τα εργατικά συμβούλια στα γραφειοκρατικά συνδικάτα, με την άμεση δημοκρατία, την αυτοοργάνωση και την πρωτοβουλία, στην χειραγώγηση και ποδηγέτηση των επαγγελματικών συνδικαλιστών. Στα σύγχρονα κρεματόρια της μισθωτής δουλείας δεν έχουμε παρά να αντιπαραθέσουμε την ταξική πάλη, ενάντια στην κοινωνία του οργανωμένου ψεύδους, της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Η οργανωτική σύνδεση των εργατικών χώρων, με κύριарχο όργανο την γενική συνέλευση, όπου οι άνθρωποι που παράγουν τον κοινωνικό πλούτο θα αποφασίζουν και θα χρησιμοποιούν εκλεγμένους και ανακλητούς αντιπροσώπους, όταν κι αν είναι αναγκαίο, χωρίς κανένα ειδικό προνόμιο ή μισθό εκτελεστικά όργανα και όχι αποφασιστικά.

Μπροστά στην οργάνωση και την αποφασιστική δύναμη των κολασμένων αυτής της κοινωνίας, οι καταπιεστικοί μηχανισμοί του καπιταλισμού, θάναι χάρτινες τίγρεις, γιατί εμείς είμαστε οι πολλοί, χωρίς εμάς τίποτε δεν μπορεί να λειτουργήσει σ' αυτή την κοινωνία.

Και έχουμε κάθε συμφέρον να αγωνιστούμε για μια κοινωνία των αυτοδιοικουμένων ανθρώπων.

Άλλη μια απεργία, αυτή των ναυτεργατών, κατέδειξε για μια ακόμη φορά, το αδιέξοδο των εργατικών κινητοποιήσεων, στο βαθμό που χειραγωγούνται από τα γραφειοκρατικά συνδικάτα και αποτελούν παιχνίδι στα χέρια των κομματικών μηχανισμών.

Άλλη μια απεργία, που στόχος της δεν ήταν η προώθηση του ταξικού αγώνα, αλλά η κατάχτηση των προεδρικών θώκων της Γ.Σ.Ε.Ε. και κατ' επέκταση η διεκδίκηση συνδιαχείρισης της εξουσίας, ας μην ξεχνάμε το «αλλαγή δεν γίνεται χωρίς το Κ.Κ.Ε.».

Άλλη μια απεργία, όπου η κινδυνολογία του αστικού τύπου, η προβολή της «εναντίωσης» του «κοινωνικού συνόλου» στην απεργία, η προώθηση της εικόνας μιας συντεχνίας, που χτυπά και επιβουλεύεται την «εθνική οικονομία», αγνοώντας το σύνολο, έκανε σαφές ότι όσον αφορά τους εργατικούς αγώνες όπως και κάθε αντίσταση σ' αυτήν την κοινωνία, είναι δεδομένο ότι η εξουσία και θα λασπολογήσει και θα συκοφαντήσει και θα απομονώσει, όσους διεκδικούν μια καλύτερη ζωή.

Τα αρματαγωγά και οι βάτραχοι: ένας νέος απεργοσπαστικός μηχανισμός.

Καθ' όλη την διάρκεια της απεργίας τα αρματαγωγά του πολεμικού ναυτικού, αντικαθιστούσαν τα επιβατηγά πλοία. Οι βατραχάνθρωποι του λιμενικού (Μ.Υ.Κ.) — οι και νερόμαστοι καλούμενοι — προσπάθησαν να επιβάλουν την τάξη στο λιμάνι, αλλά πολλάκις ατύχησαν. Οι απεργοί τις πρώτες μέρες ήταν αποφασισμένοι και δεν δίσταζαν ακόμη και να χτυπήσουν αυτούς, που προσπαθούσαν να τους σπάσουν την απεργία.

Ο υπουργός ναυτιλίας Αλεξανδρής απείλησε τους ναυτικούς, ότι θα χρησιμοποιήσει ξανά κρουαζιερόπλοια, αν συνέχιζαν την απεργία. Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει πρόβλημα και οι στρατιωτικές δυνάμεις και το ξένο κεφάλαιο, βρίσκονται στην υπηρεσία του «κοσσιαλισμού».

Η αδιαμφισβήτητη άποψη

«Δεν χρειάζεται να 'χετε και την άποψη των απεργών. Αρκεί που έχετε την δική μου, αδιαμφισβήτητη άποψη» Στ. Αλεξανδρής.

Αυτή είναι μια άλλη άποψη. Όχι βέβαια πρωτάκουστη. Ο υπουργός έχει την αποκλειστικότητα της «άποψης» γιατί μιλά από θέση ισχύος. Έτσι λοιπόν οι απεργοί που με την απεργία τους «εξυπηρετούν περιέργους σκοπούς», είναι ευνόητο, ότι πρέπει να παραιτηθούν απ' τα αιτήματά τους και να λύσουν την απεργία.

Η Κινδυνολογία στην «υπηρεσία του λαού»

«Χάος» στα λιμάνια, «δραματική» η κατάσταση στα νησιά, «όπου στέλνονται κραυγές αγωνίας» SOS.... γιατί τελειώνουν τα τρόφιμα....

Εκατοντάδες εκδρομείς αποκλεισμένοι...

«Η απεργία έχει ανατρέψει το πασχαλινό πρόγραμμα χιλιάδων οικογενειών και έχει πλήξει τον εσωτερικό και ξένο τουρισμό».

Όπως και στην απεργία των εργατών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η προβολή του δημόσιου κινδύνου και ο έντεχνα διωγμένος πανικός, κάνει εργάτες να στρέφονται ενάντια σε εργάτες, μια και η γκαϊμ-

νομίας ως σκευωρία, που αποτελεί μία ακόμη δώξη ενάντια σ' όσους αγωνίζονται για μια κοινωνία χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση. Καλούμε όσους αντιστέκονται σ' αυτές τις τακτικές σε συμπαράσταση και επαγρύπνηση».

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ

Η ανακοίνωση που δε δημοσιεύτηκε:

ΚΙ ΑΥΤΟΙ ΤΟ ΒΙΟΛΙ ΤΟΥΣ....

Γεγονός είναι ότι στην «κοινωνία μας» αν είσαι κάποιος διάσημος και πλούσιος και πυροβολήσεις τη φίλη σου, έχεις όλα τα προσόντα για να αφεθείς ελεύθερος. Αν είσαι αναρχικός και τύχει να βρεθείς σε κάποιο μέρος με παράνομα αντικείμενα ακόμα κι αν δεν έχεις αγγίξει ή έχεις άγνοια γι' αυτά βρίσκεσαι κατηγορούμενος.

Έτσι και τώρα η ατυχής σύμπτωση του Δαυίδ και Αποστόλου Κωνσταντίνου να κάνουν ωτοστόπ από το χωριό Βασιλικά, που ήταν με φίλους τους για να πάνε στο χωριό τους και το ντελαπάρισμα του αυτοκινήτου του άγνωστου σ' αυτούς οδηγού, έδωσε την ευκαιρία στην Ασφάλεια να πλάσει καινούργια σκευωρία.

Παρ' όλη την έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων και παρά την ύπαρξη επώνυμων μαρτύρων που επιβεβαιώνουν την αλήθεια των καταθέσεων των αδελφών Κωνσταντίνου, προφυλακίστηκαν ενώ ήδη υπήρχε παράνομη η κα-

τακράτησή τους.

Τους κατηγορούν για κλοπή αυτοκινήτου από την Πελοπόννησο τη στιγμή που ο Απόστολος εδώ και ένα χρόνο μένει μόνιμα στο χωριό του στην Εύβοια, ενώ ο Δαυίδ ήταν εκεί για τις μέρες του Πάσχα και κανείς δεν τον είχε δει να κυκλοφορεί με το αυτοκίνητο για το οποίο κατηγορείται. Ακόμα και η κατηγορία για οπλοκατοχή είναι γελοία από τη στιγμή που δεν υπάρχει κανένα αποδεικτικό στοιχείο, π.χ. αποτυπώματα κ.τ.λ. παρά μια θήκη βολιού που δεν γνώριζαν το περιεχόμενό της.

Γνωστοποιούμε ότι ο Δαυίδ Κωνσταντίνου είναι συντάκτης της Αναρχικής εφημερίδας ΔΟΚΙΜΗ και η δίωξη του οφείλεται στις ιδέες του και την κοινωνική του πραγματική που έγινε το «αποδεικτικό στοιχείο» στα χέρια της αστυνομίας για να χρησιμοποιηθεί στην τρομοκρατία του ίδιου και των συντρόφων του.

Δηλώνουμε προς όλους ότι δε θ' αφήσουμε να γίνουν αυτός και ο αδελφός του εξιλαστήρια θύματα στο βωμό των πολιτικών και αστυνομικών σκοπιμοτήτων που έφτασαν να υπονοούν και συμμετοχή στην «Αντικρατική Πάλη».

Καλούμε σε κινητοποίηση και ενεργή συμπαράσταση όλους τους ελεύθερα σκεπτόμενους απέναντι στη νέα σκευωρία της Αστυνομίας.

Η τρομοκρατία δε θα περάσει.

Συντακτική ομάδα της εφημερίδας «ΔΟΚΙΜΗ»

συνέχεια από τη σελίδα 1

Έτσι οι σύντροφοι μας με βάση αυτά τα «στοιχεία» προφυλακίστηκαν, αν και η κράτησή τους ήταν παράνομη γιατί είχε περάσει το 24ωρο που χρειαζόταν για να οδηγηθούν στον εισαγγελέα.

Επειδή δεν είμαστε διατεθειμένοι να αφήσουμε τους συντρόφους μας θορά στα χέρια του κάθε δειλού δημοσιογραφίσκου και ασφαλίτη. Επειδή δεν είμαστε διατεθειμένοι να τους αφήσουμε να γίνουν τα εξιλαστήρια θύματα στις κομματικοπολιτικές διαμάχες και στις αστυνομικές - κρατιστικές σκοπιμότητες.

Δηλώνουμε ότι θα τους υπερασπιστούμε μ' όλα τα μέσα που θα κρίνουμε ότι θα οδηγήσουν στην άμεση απελευθέρωσή τους από τα κοράκια της εξουσίας.

Καλούμε όλους τους συντρόφους να πολεμήσουν τα γεύδη και να κινητοποιηθούν έμπρακτα και αποτελεσματικά μ' όποιον τρόπο επιλέξουν γιαυτό το σκοπό.

Να υπερασπιστούμε τους συντρόφους που δίδονται γιαυτό που είναι και όχι για αυτό που κατηγορούνται ότι έκαναν.

Οι σύντροφοι Δαυίδ και Απόστολος μέσα από τα κρατητήρια είπαν:

«Καταγγέλλουμε όλη τη μεθόδευση της Αστυ-

ΒΕΛΓΙΟ

ΜΑΧΟΜΕΝΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΙ ΠΥΡΗΝΕΣ

Προς όλες τις μαχόμενες ομάδες που έχουν επαφή με την «Κόκκινη γραμμή» («Ligne Rouge»)
Προς όλους τους συντρόφους που έχουν επαφή με το άτομο που αναφέρεται.

Το κείμενο που ακολουθεί είναι πρόσφατη ανακοίνωση των τεσσάρων φυλακισμένων αγωνιστών των Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων. Σας αποστέλλεται από την Ένωση Γυνών και Φίλων των Κομμουνιστών Κρατουμένων (Α.Ρ.Α.Ρ.Κ.), Βρυξελλές, Βέλγιο. Είμαστε στη διάθεσή σας, ώστε να εγγυηθούμε την αυθεντικότητα αυτού του ντοκουμέντου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΩΝ 4 ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΩΝ ΜΑΧΟΜΕΝΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΠΥΡΗΝΩΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1987. Από τη στιγμή της σύλληψής μας, ήρθε σε επαφή μαζί μας η ομάδα «Κόκκινη Γραμμή», η οποία με δική της πρωτοβουλία, εξέδιδε σε ένα επεισοδιακό δελτίο, ανήμερα σε άλλες «προσφορές στο επαναστατικό αντάρτικο», τα πολιτικά ντοκουμέντα της οργάνωσής μας. Πολύ γρήγορα καταλάβαμε ότι αυτή η ομάδα (την οποία ορισμένοι από μας είχαν γνωρίσει καλά στο παρελθόν κατά την περίοδο της νόμιμης μαχητικής δραστηριότητάς τους) είχε τελείως εκφυλιστεί και δεν αποτελείτο παρά από άτομα ύποπτα, προβοκάτορες, χαφιέδες και στην καλύτερη περίπτωση, από αδιόρθωτα αφέλη και ανεύθυνα άτομα.

Η λιποταξία αυτής της ομάδας, από τις κινήσεις αλληλεγγύης στην απεργία πείνας, που κάναμε το 1986, όλες της οι πρωτοβουλίες — τόσο ύποπτες όσο και ανέντιμες — και το ότι η κατάσταση της ομάδας συνέχισε να εκφυλίζεται τόσο, που φθάσαμε στο σημείο από το Δεκέμβριο — πολύ αργά, αυτό είναι αλήθεια — να απαιτούμε την ουσιαστική διάλυση της ομάδας.

Αυτό δεν ήταν παρά η ταφή ενός πτώματος. Από πολύ καιρό πριν η «Κόκκινη Γραμμή» δεν υπήρχε, παρά μόνο σε μια αυταπάτη την οποία συντηρούσαν ορισμένοι, συνεχίζοντας να διεκδικούν καταχρηστικά τη σφραγίδα των Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων, κατευθύναν τις ίντριγκες τους τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Είναι συνήθεια στους κύκλους των αριστεριστών, όταν μπλίνει κάποιο πρόβλημα να μεταχειρίζονται σαν «μπάτσο» τον οποιονδήποτε. Για να κάνουμε σαφώς κατανοητή τη σοβαρότητα της σημερινής μας καταγγελίας, θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι έχουμε πάντοτε καταδικάσει αυτή τη νοσηρή πρακτική: «δεν πρέπει να συγχέουμε έναν πολιτικό εχθρό με έναν εχθρό από το στρατόπεδο της αστυνομίας».

Εάν βρισκόμαστε στην κατοχή μας στοιχεία, που αποδεικνύουν ότι ένα από τα ύποπτα άτομα της «Κόκκινης Γραμμής» ανήκει στην αστυνομία και γι' αυτό καταγγέλλουμε με βεβαιότητα τον καταδότη MAURICE APPELMANS, που κατοικεί στη διεύθυνση: 16 Rue d' Irlande, 1060 Bruxelles.

Ο Μ. APPELMANS είναι ένα άτομο, που από το 1978, καρφώνει τις κινήσεις «συμπαθούντων» και τις οικογένειες των φυλακισμένων της ένοπλης αντι-ιμπεριαλιστικής πάλης στην Ευρώπη. Γνωρίζουμε ότι από την εμφάνιση της πάλης της οργάνωσής μας το 1984, αυτός διέδωσε αμέσως στους κόλπους της ομάδας «Κόκκινη Γραμμή» και ότι από τη στιγμή των συλλήψεων του Δεκεμβρίου του 1985 ανέπτυξε την καταδοτική του δράση στην αρχή ενάντια σε συντρόφους της Ελβετίας, Γαλλίας, Ολλανδίας, Ισπανίας και σε μικρότερο βαθμό της Δυτικής Γερμανίας.

Καλούμε σε επιφυλακή όλους εκείνους, που ο χαφιές έχει πλησιάσει, για να μπορούν να αυτοπροστατευθούν και, αν έχει ακόμα την αδιαντροπία να εμφανίζεται, να του επιφυλάξουν την μεταχείριση που αξίζει στους χαφιέδες και τους πράκτορες της αστυνομίας.

Ζητάμε από τους συντρόφους, που έβλαψαν οι ενέργειες, που ανέπτυξε αυτό το άτομο, χρησιμοποιώντας τη φήμη του αγώνα των Πυρήνων, να δεχτούν τις συγγνώμες, «κ' μέρους μας, ως αγωνιστών — συντρόφων, για τη ζημία που αυτός ο χαφιεδισμός θα μπορούσε να προκαλέσει. Σας ευχαριστούμε για την αλληλεγγύη σας.

Didier Chevolet, Pierre Carette
Pascale Vandegeerde, Bertrand Sassoie
φυλακισμένοι αγωνιστές των C.C.C.

Παραθέτουμε ένα κείμενο που έστειλαν οι 4 αγωνιστές των C.C.C. μέσα από τη φυλακή.

Για τον κομμουνισμό, ο αγώνας δεν σταματάει ποτέ.

Εργάτες — εργάτριες, Σύντροφοι — Συντρόφισσες

Είμαστε 4 αγωνιστές και αγωνίστριες των Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων (C.C.C.). Χτες στο αντάρτικο, σήμερα στην απομόνωση μέσα στις φυλάκες του Κεφάλαιου, αύριοαλλά δεν είναι αυτό, που έχει σημασία τώρα. Το σημαντικότερο είναι να είμαστε, σήμερα όπως και χτες, με όλες τις δυνάμεις μας στην υπηρεσία της πάλης των τάξεων.

Να ποια είναι, όμως, η λογική αυτού του γράμματος και της κλήσης, που σας απευθύνουμε: βγαίνοντας από τη φυλακή, θα εξακολουθήσουμε τη δραστηριότητά μας, για τις επαναστατικές προοπτικές και την επαναστατική οργάνωση του προλεταριάτου. Και για να γίνει αυτό, σας καλούμε να συζητήσετε μαζί μας, άμεσα, για όλα τα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα, που τίθενται στον κόσμο της εργασίας, και για την προοπτική της ανοιχτής πάλης των μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων από τον Οκτώβριο του 1984.

Από την αρχή αυτής της χρονιάς αγωνιστήκαμε με απεργία πείνας, για να κερδίσουμε με αυτή τη δυνατότητα «ελευθέρωσης» αλληλογραφία μαζί σας. ¹ Η απεργία στόχευε στο σπάσιμο της σιωπής, που ο Marten ² και οι συνένοχοί του, οι τράπεζες, ήθελαν να μας επιβάλλουν. Και τώρα μπορούμε να σας προτείνουμε να μοιραστείτε μαζί μας αυτή τη μικρή νίκη και να τη διαδώσετε: Εφόσον ο σκοπός μας είναι κοινός, τα ζητήματα και τα προβλήματα είναι τα ίδια, μαζί θα βρούμε τις σωστές απαντήσεις. Εμπρός για την κομμουνιστική επανάσταση.

ΟΛΗ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Οι αγωνιστές των Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων σήμερα φυλακισμένοι:

Didier CHEVOLET
et Pierre CARETTE
Prison de St - Gilles
106, av. Du cpetiaux
1060 BRUXELLES

Pascale VANDEGEERDE
et Bertrand SASOYE
prison de Forest
52, av. de la jonction
1060 BRUXELLES

(1) προφανώς τα γράμματα που απευθύνονται σε μας διαβάζονται και από την αστυνομία
(2) Ο Martens, είναι πρωθυπουργός του Βελγίου

Το προφίλ του τρομοκράτη

Αν κάποιος ξεφύλλιζε το πασχαλιάτικο τεύχος του περιοδικού Γυναίκα, κι έπεφτε το μάτι του στο ανεκδιήγητο ρεπορτάζ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΙΝΕΣ ΔΟΛΩΜΑΤΑ», ίσως γελούσε με την καρδιά του διαβάζοντας τις περιγραφές αποστολών του τύπου: «περιμέναμε με τις ώρες πίσω από κάτι θάμνους στη Βάρκιζα και τη Βουλιαγμένη, τη μια μέρα μετά την άλλη για να συλλάβουμε έναν κακοποιό που έκλεβε τα αυτοκίνητα των λουομένων όταν αυτοί κατέβαιναν για μπάνιο», αποστολές που οι ηρωικές αστυνομικές αναλάμβαναν με κίνδυνο της ζωής τους...

Ίσως ακόμα να ξεκαρδίζονταν στα γέλια διαβάζοντας τις ακραία φεμινιστικές δηλώσεις: «ήμουν ενθουσιασμένη γιατί είχα καταφέρει να μπω σ' αυτό το επάγγελμα που μέχρι τότε ήταν ανδροκρατούμενο»...

Ίσως γελούσε μέχρι δακρύων όταν ανακάλυπτε ότι από τις τρεις συνεντευξιζόμενες, οι δυο έχουν πατέρα και σύζυγο επίσης μπάτσο, σόι πάει το μπατσοβασιλείο...

Θα του κόβονταν όμως, τα γέλια μια

και καλή, όταν θα διάβαζε: «Γενικά, το αεροδρόμιο είναι ένας χώρος που πρέπει να ελέγχεται συνεχώς. Διαρκώς λοιπόν, παρακολουθώ υπόπτους, κυρίως όταν υπάρχουν απειλές για τοποθέτηση βόμβας». — «Ποια είναι τα στοιχεία, για να θεωρήσεις τον τάδε επιβάτη ύποπτο, όταν δεν υπάρχουν πληροφορίες για το συγκεκριμένο άτομο;»

— «Βλέπω αν έχει το προφίλ του τρομοκράτη, που έχω διδαχθεί στα διάφορα σεμινάρια».

Εδώ τα πράγματα σοβαρεύουν επικίνδυνα. Ποιο είναι αυτό το «προφίλ του τρομοκράτη», που διδάσκονται στα σεμινάρια τους τα λαγωνικά, θηλυκά και αρσενικά και που αποτελεί αδιάσειστο στοιχείο; Δε φαίνεται, βέβαια, πιθανόν να διδάσκουν τα σεμινάρια ότι ο «ύποπτος-τρομοκράτης», έχει κέρατα στο κεφάλι... Και ποιος το έχει καθορίσει αυτό το μαγικό προφίλ;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι για το εκτρωματικό αυτό κατασκευάσμα είναι υπεύθυνοι κάποιοι «επιστήμονες-ειδίκοι-τρομοκρατολόγοι» που δεν τόχουν σε τίποτα να δηλώσουν ότι κάθε «ύποπτος-τρομοκράτης» που σέβεται τον εαυτό του

δεν μπορεί παρά να έχει γαμπή μύτη και μυτερό πηγούνι.

Όπως οι όμοιοί τους «επιστήμονες-ειδίκοι» δεν έχουν διστάσει στο παρελθόν να διακηρύξουν ότι το μαύρο και κίτρινο χρώμα του ανθρώπινου δέρματος είναι αδιαμφισβήτητο απόδειξη φυλετικής κατωτερότητας. Όπως δεν έχει κοστίσει τίποτα στους «ειδικούς» να υποστηρίξουν ότι το άρρεν φύλο (που διαθέτει πούτσα) είναι οπωσδήποτε ανώτερο από το θήλυ (που διαθέτει βούρτσα)... Τέτοιες νοσηρές μπουρδολογίες με επιστημονική φρασεολογία έχουν κατά καιρούς προωθηθεί από τους «ειδικούς» και έχουν επανειλημμένα ταλαιπωρήσει την ανθρωπότητα. Μόνο, που στη συγκεκριμένη περίπτωση οι «ειδίκοι» σε συνεργασία με αστυνομίες, μυστικές υπηρεσίες (ντόπιες και ξένες) έχουν εξυφάνει τις σκοτεινές τους δολοπλοκίες ύπουλα και μυστικά, γι' αυτό και αποτελούν σοβαρή απειλή για τις ατομικές ελευθερίες.

Μήπως, λοιπόν, όσοι έχουν την ατυχία να μοιάζει κάπως το προφίλ τους μ' αυτό που διδάσκεται ο κάθε αστυνόμος Σαϊνης, θα πρέπει να καταφύγουν σε πλαστική χειρουργία για να αποφύγουν το χαρακτηρισμό του ύποπτου και την ταλαιπωρία μιας έρευνας;

Η νομιμοποίηση της Χριστιανίας (Το σχέδιο για την οριστική αφομοίωση)

Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '70, η Χριστιανία «ελεύθερη περιοχή της Κοπεγχάγης» είχε συγκεντρώσει το ενδιαφέρον πολλών και το πείραμα μιας ελευθεριακής κοινότητας, ο διαφορετικός ρυθμός ζωής της, ασκούσαν ιδιαίτερη γοητεία. Τα τελευταία, όμως, χρόνια τα θετικά στοιχεία και τα παραδείγματα νέου τρόπου ζωής επισκιάζονται από την αύξηση «βίας και εγκληματικότητας» από διάφορες ομάδες, που έχουν αναλάβει την εμπορεία των ευφορικών ουσιών και σε ορισμένο βαθμό επιβάλλουν μια κατάσταση στους υπόλοιπους κατοίκους της Χριστιανίας. Μια τέτοια ομάδα, οι «Bullshit», εμφανισιακά τουλάχιστον χαρακτηρίζεται από τα δερμάτινα μπουφάν και η συμπεριφορά της είναι μάλλον τρομοκρατική για τους γύρω της...

Σύμφωνα με το Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών, κατοικούν στην Χριστιανία 852 άτομα, από τα οποία 393 παίρνουν επιδόματα από το κράτος. Το υπουργείο άμυνας δηλώνει από τη μεριά του ότι οι λειτουργικές δαπάνες για τη Χριστιανία από την 1η Ιουλίου 1971 ως τις 31 Δεκεμβρίου 1984 ήταν 25.101.683 δανέζικες κορώνες, ενώ για το ίδιο χρονικό διάστημα οι κάτοικοι της περιοχής έχουν πληρώσει μόνο 4.292.476 κορώνες. Μετά από 15 χρόνια περιθωριοποιημένης ύπαρξης της Χριστιανίας, το Κοινοβούλιο της Δανίας προώθησε ένα σχέδιο ομαλοποίησης των σχέσεων της με το κράτος και αφομοίωσης των δραστηριοτήτων της περιοχής.

Η πρόταση για το μέλλον της Χριστιανίας, που υιοθετήθηκε από την πλειοψηφία του Κοινοβουλίου, από τους φιλελεύθερους ως τους σοσιαλιστές, είναι η εξής:

«Το Κοινοβούλιο της Δανίας καλεί την κυβέρνηση, σαν συνέχεια της κοινοβουλευτικής απόφασης της 16/3/1982 και λαμβάνοντας υπόψη της ειδικές συνθήκες που διαμορφώθηκαν μέσα σε 15 χρόνια κατοίκησης και πριν από την 1/1/1986 (σημείωση: μετά την εργασία επιτροπών η τελευταία ημερομηνία τροποποιήθηκε στην 1/1/1987), να υιοθετήσει τα ακόλουθα μέτρα:

1. Με διαταγή των αρχών να βελτιωθεί η κατάσταση των κτιρίων μέσα στη Χριστιανία, προετοιμάζοντας τη νομιμοποίηση και διατηρώντας το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό κατοικιών και επαγγελματικών στεγών, που χρησιμοποιούνται αυτή τη στιγμή. Οι κάτοικοι και οι αρχές θα πρέπει να συνεργαστούν πάνω σ' αυτό το ζήτημα και ο μεγαλύτερος δυνατός αριθμός θέσεων εργασίας πρέπει να δημιουργηθεί.
2. Να ετοιμασθεί ένα κατευθυντήριο σχέδιο που θα έχει εφαρμογή σ' όλη τη χώρα και που θα ακολουθείται από ένα τοπικό σχέδιο. Πρέπει να διασφαλίζεται η παρούσα χρήση της περιοχής και

ταυτόχρονα να γίνει δυνατή η ελεύθερη προσέλευση του πληθυσμού της Κοπεγχάγης.

3. Να ενταθούν οι προσπάθειες υποστήριξης που αφορούν τις δραστηριότητες των «αδύνατων» ομάδων της Χριστιανίας.
4. Η κυβέρνηση να έρθει σε συμφωνία με τους κατοίκους ότι θα πρέπει τα ενοίκια που θα πληρώνουν να καλύπτουν τα έξοδα των κτιρίων.
5. Να νομιμοποιηθούν οι συνθήκες λειτουργίας των παμπ και μπαρ.

Παρατηρήσεις:

- A. Βασική είναι η παρούσα χρήση και η μεγαλύτερη δυνατή διατήρηση των υπάρχοντων κατοικιών και επαγγελματικών στεγών με την παροχή απαλλα-

με την παρούσα χρήση γ) η ευκαιρία να χρησιμοποιηθούν τμήματα της περιοχής για δημιουργικές δραστηριότητες από τον πληθυσμό της Κοπεγχάγης.

- G. Μια σειρά κοινωνικών προβλημάτων της Χριστιανίας απαιτούν εντεινόμενη προσπάθεια για τη λύση τους. Υπάρχουν ομάδες με ειδικές ανάγκες (άνεργοι για μεγάλο χρονικό διάστημα, με κοινωνικά και ψυχολογικά προβλήματα, τοξικομανείς). Ορισμένοι δεν έχουν Δανέζικη υπηκοότητα και αυτό αυξάνει τις δυσκολίες. Ένας κύριος στόχος πρέπει να είναι η υποστήριξη των υπάρχοντων δομών που είναι καρποφόρες. Έτσι, το ανεξάρτητο ίδρυμα «Herfra og Videre» θα μπορούσε να εξελιχτεί με

γών. Το κράτος διεξάγει τις εργασίες σε στενή συνεργασία με τους κατοίκους, στους οποίους εξασφαλίζεται η προστασία των νόμων για τις κατοικίες και τα νοίκια και των νόμων για την πολεοδομική ανασυγκρότηση. Οι θέσεις εργασίας θα δοθούν σε κατοίκους της Χριστιανίας στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό.

- B. Μετά από 15 χρόνια κατοίκησης έφτασε η ώρα ν εξασφαλίσουμε ένα τοπικό σχέδιο για τη Χριστιανία βασισμένο σε εθνικό σχεδιασμό. Απαιτείται, λόγω των εθνικών αναγκών, από τον Υπουργό Περιβάλλοντος να εκπονήσει ένα τέτοιο σχέδιο, με το οποίο θα πρέπει να εξασφαλίζεται α) το πλαίσιο σχεδιασμού της ανακαίνισης-βελτίωσης των κτιρίων β) η οριοθέτηση-πλαίσιο της μελλοντικής χρήσης της περιοχής σε αρμονία

επιδότηση από την Κοινωνική Ασφάλιση. Θα πρέπει να ληφθούν υπόψη και τα ειδικά οικονομικά προβλήματα του δήμου της Κοπεγχάγης, που αφορούν την περιοχή της Χριστιανίας. Παρόλα αυτά ο μόνος στόχος είναι να λυθούν τα προβλήματα της ίδιας της Χριστιανίας - Σε συνδυασμό μ' αυτές τις προσπάθειες θα μπορούσε να δοθεί στους κατοίκους της Χριστιανίας το δικαίωμα να εργαστούν και να πληρωθούν για τις ανακαινίσεις των κτιρίων.

- Δ. Το υπουργείο Άμυνας έχει υπολογίσει ότι οι δαπάνες των εργασιών θα ανέλθουν περίπου σε 1,6 εκατομ. κορώνες το χρόνο. Το 1982, η Χριστιανία πλήρωσε περισσότερο από 0,6 εκατομ. κορώνες για ενοίκιο. Σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες του Υπουργείου Άμυνας η Χριστιανία πληρώνει σήμερα όλο το ποσό που καλύπτει το ηλε-

κτρικό, το νερό και τις επισκευές, δεν πληρώνει όμως ικανοποιητικό ενοίκιο. Ε. Υποβλήθηκε αίτηση από 8 παμπ της Χριστιανίας να χορηγηθεί συλλογική άδεια σε ένα υπεύθυνο συμβούλιο για τα πάμπ, όπου να συμμετέχουν αντιπρόσωποι από το κάθε παμπ. Η άδεια έχει προετοιμαστεί σε συνεργασία με την αστυνομία της Κοπεγχάγης και θα ήταν ένα σημαντικό βήμα για την ομαλοποίηση της κατάστασης. Αλλά ο οργανισμός αυτοδιοίκησης και το συμβούλιο χορήγησης αδειών της Κοπεγχάγης δεν έδωσαν τις κατάλληλες συστάσεις για την αίτηση. Έτσι απορρίφθηκε από το εθνικό συμβούλιο χορήγησης αδειών σε επαγγελματίες. Δίνοντας άδειες στα μπαρ της Χριστιανίας, όχι μόνο θα νομιμοποιηθεί η λειτουργία τους, αλλά θα επιβληθούν και στα μπαρ της Χριστιανίας οι υποχρεώσεις που ισχύουν για τα μπαρ των άλλων περιοχών. Επίσης, θα ελαχιστοποιούνταν και άλλα προβλήματα. Ταυτόχρονα, η χορήγηση αδειών θα έδινε τη δυνατότητα στα εργοστάσια μύρας να εφοδιάζουν χωρίς μεσάζοντες τα μπαρ της Χριστιανίας, ώστε να ελαφρυνθεί η φορολογία.

Το θέμα επανέρχεται στο συμβούλιο χορήγησης αδειών της Κοπεγχάγης και στο αντίστοιχο εθνικό συμβούλιο, σε νέα βάση. Ανεξάρτητα από τα αποτελέσματα, οι προσπάθειες για την ομαλοποίηση της λειτουργίας των μπαρ θα συνεχιστεί.»

Θα μπορούσε κανείς να πει ότι αυτός ο νόμος-πλαίσιο είναι μια ευγενής παραχώρηση της προοδευτικής πλειοψηφίας του Κοινοβουλίου, που δίνει στους κατοίκους της Χριστιανίας λίγες περισσότερες ελευθερίες απ' ό,τι έχει ο υπόλοιπος πληθυσμός της χώρας. Στο παρελθόν η Χριστιανία ήταν για πολλά χρόνια αντικείμενο κατασταλτικών επιθέσεων από τις ειδικές αστυνομικές μονάδες και συκοφαντικής καμπάνιας από το κράτος και τους δεξιούς. Είναι, όμως, γνωστό ότι το κράτος διαθέτει και σιδερένια γροθιά και απαλό χάδι, που τα χρησιμοποιεί ανάλογα με την περίπτωση, και αν δεν αντισταθεί κανείς στην κρατική επέμβαση, με οποιοδήποτε από τα δύο προσώπια, στο τέλος θα συμβιβαστεί. Οι κάτοικοι της Χριστιανίας επέλεξαν να συνεργαστούν με τις κρατικές επιτροπές, με στόχο να νομιμοποιηθεί, ομαλοποιηθεί και να ενσωματωθεί η λειτουργία της «Ελεύθερης Περιοχής» πλήρως στο καπιταλιστικό περιβάλλον.

Τα στοιχεία για τη σημερινή κατάσταση της Χριστιανίας καθώς και για το Νομοσχέδιο, προέρχονται από το πληροφοριακό δελτίο της Αναρχικής Ομοσπονδίας Δανίας.

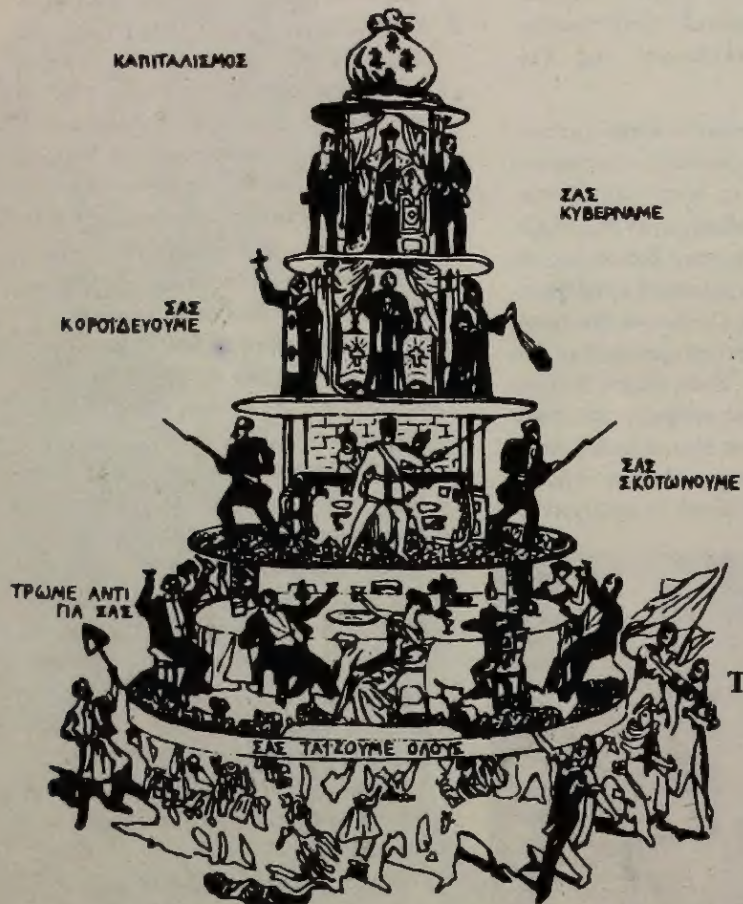
ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ - 1 — 15 Μαΐου

8.5.72: Η οργάνωση AAA βάζει βόμβα στο Καλαμάκι σε μια συμβολική αντιδικτατορική ενέργεια.
4.5.74: Σε λαμβάνονται από την αστυνομία της χούντας 36 μέλη του ΕΚΚΕ.
1.5.75: Με πρωτοφανή αστυνομοκρατία γιορτάζεται η πρώτη μεταχουντική Πρωτομαγιά σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη.
4.5.76: Δέκα χιλιάδες κόσμου συγκεντρώνονται έξω από το Πολυτεχνείο διαμαρτυρόμενοι για τη δολοφονία του μαθητή Σιδέρη Ισιδωρόπουλου. Μπάτσοι κρανοφόροι προσπαθούν να εμποδίσουν την πορεία, αλλά υποχωρούν τελικά μπροστά στην αποφασιστικότητα των διαδηλωτών.
1.5.77: Από μέρες πριν οι Αναρχικές ομάδες της Αθήνας προπαγανδίζουν συγκέντρωση στην οδό Τσιτσάκη, με κύριο σύνθημα «ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΙΣΘΩΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ». Τα σταλινικά γουρούνια της ΚΝΕ και του ΕΚΚΕ επιτίθενται σε ομάδες Αναρχικών που κολλούσαν αφίσες και τις ξεσχίζουν. Τη μέρα της συγκέντρωσης η περιφρούρηση του επίσημου εορτασμού, που γινόταν στο Πεδίο του Άρεως, απωθεί τους αριστεριστές. Η Κ.Ο. Μαχητής επιχειρεί να κάνει πορεία προς το υπουργείο εργασίας όπου την προηγούμενη χρονιά είχε σκοτωθεί ο Ισιδωρόπουλος. Μπάτσοι τους κλείνουν το δρόμο στη Χαλκοκονδύλη. Η Κ.Ο. Μαχητής παραμένει φωνάζοντας συνθήματα. Την ώρα εκείνη 2.000 περίπου Αναρχικοί κατευθύνονται προς τους παρατεταγμένους Πατησίων και Χαλκοκονδύλη μπάτσους. Αναφέρει Αναρχική προκήρυξη που κυκλοφόρησε τις μέρες εκείνες: «...στη Χαλκοκονδύλη τα γουρούνια της αστυνομίας θέλησαν να μας εμποδίσουν να συνεχίσουμε. Δεν ζητήσαμε και δεν πρόκειται να ζητήσουμε από κανένα γουρούνι την άδεια για να καθορίσουμε το χώρο και το χρόνο που θα αγωνιστούμε και θα ζήσουμε. Απέναντι στην κρατική βία αντισταίμε την αυτοάμυνά μας. Επακολουθεί σύγκρουση με την αστυνομία. Στήνονται οδοφράγματα στη Στουρνάρα και την πλατεία Βάθης. Ομάδα Αναρχικών καταδιώκε το αυτοκίνητο του τότε υπουργού Δημόσιας Τάξης, Σταμάτη. Στη Στουρνάρα μέλη του ΕΚΚΕ επιτίθενται στους Αναρχικούς την ώρα που έστηναν οδοφράγματα με το αιτιολογικό ότι «αυτά είναι προβοκατόρικες ενέργειες», για μπράβο τα ΜΑΤ τους ξυλοκοπούν και αυτούς. Στη Δ. Αλεξάνδρας γίνονται βίαιες συγκρούσεις ΕΚΚΕ και ΜΑΤ. Τραυματίζονται 12 αστυνομικοί από κοντάρια. Γίνονται πολλές συλλήψεις.

2.5.77: Ο σκηνοθέτης Θ. Μαργακός, τότε μέλος του ΕΚΚΕ, παραδίδει στην αστυνομία φιλμ στο οποίο φαίνεται ποιο πέταξαν μολότωφ στους μπάτσους, ισχυριζόμενος ότι δεν καρφώνει κανέναν μια που οι Αναρχικοί είναι και οι ίδιοι πράκτορες της αστυνομίας!! Τσολιάνη της ΑΑΣΠΕ (φοιτητική παράταξη του ΕΚΚΕ) με συνοδεία μπάτσων καρφώνουν άτομα στην πλατεία Εξαρχειών, τα οποία συλλαμβάνονται αμέσως. Πέτρες και τούβλα κατά των μπάτσων που συνοδεύουν τους συλληφθέντες της Πρωτομαγιάς στο Αυτόφαρο.
6.5.77: Ο υπαστυνόμος των ΜΑΤ Θ. Αθανάσαρος δηλώνει στο δικαστήριο «...εκεί συνελήφθη ο κατηγορούμενος Γερολύμπος τον θυμάμαι γιατί του πέσαν τα γυαλιά και χτύπησε στο κεφάλι!!»
1.5.79: Επεισόδια Αναρχικών και της αστυνομίας κατά τον γιορτασμό της Πρωτομαγιάς. Μπάτσοι συλλαμβάνουν διαδηλωτή και τον ρίχνουν πάνω στο παρμπρίζ περιπολικού που τρέχει.
4.5.79: Νεαρός μαθητής του Λυκείου Αγ. Βαρβάρας πραγματοποιεί απεργία πείνας με αίτημα την ανάκληση της δια παντός αποβολής του από το Λύκειο με το αιτιολογικό ότι χτύπησε καθηγητή. Το μαθητικό συμβούλιο αποφασίζει συγκέντρωση συμπαράστασης. Ενώ διαδίδονται μηνύματα προς τη συγκέντρωση κρανοφόροι και αύρες κυκλώνουν την πλατεία, όπου γινόταν η συγκέντρωση. Επακολουθεί επίθεση των μπάτσων με δακρυγόνα. Ο κόσμος αντιστέκεται με φλεγόμενα οδοφράγματα. Τα ΜΑΤ προσπαθούν να μουν στην περιοχή των εργατικών πολυκατοικιών από όπου εκδιώκονται κακήν κακώς. Στις 9 το βράδυ ο Δήμαρχος και ο βουλευτής της αντιπολίτευσης Τζουμάκας επιστρατεύονται για να πείσουν τον κόσμο να μην ακολουθεί τους προβοκατόρες. Οι διαδηλωτές τους στρώνουν στο κνήνη.

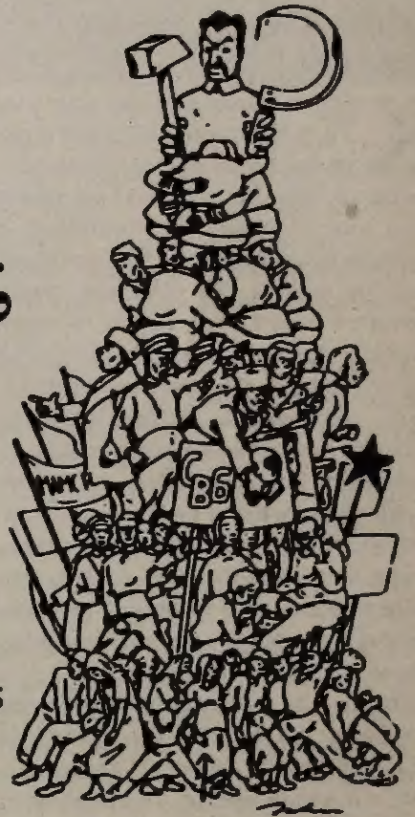
Συνδρομές: ετήσια 2.000 τεύχη 24
εξάμηνη 1.000 τεύχη 12
Με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση:
Γιώργος Βλασσόπουλος
Τ.Θ. 26050, 10022
ΑΘΗΝΑ

Εκδόσεις
Παπύρος Θεσσαλονίκη
Εκδόσεις 21, Χαλάνδρι

Τι είναι ο Αναρχοσυνδικαλισμός

Το παρακάτω κείμενο είναι μετάφραση από φυλλάδιο της
DIRECT ACTION MOVEMENT (Αγγλία)

Είναι αυτός ένας ρεαλιστικός τρόπος
οργάνωσης της κοινωνίας;

Υπάρχουν δύο στοιχεία που συνθέτουν αυτήν την αντίληψη: ο αναρχισμός και ο συνδικαλισμός. Είμαστε αναρχικοί που βλέπουμε το συνδικαλισμό σαν ένα αποτελεσματικό μέσο δράσης για να πετύχουμε μια ελεύθερη, αταξική και χωρίς κράτος κοινωνία ισότητας. Τώρα θα δώσω τον ορισμό του κάθε ενός εκ των δύο στοιχείων ξεχωριστά.

ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ

Ο αναρχισμός είναι η πολιτική ιδεολογία, που υποστηρίζει, ότι η κοινωνία θα πρέπει να είναι οργανωμένη χωρίς καθεστηκίες αρχές, χωρίς κυβέρνηση ή κυβερνήτες. Δεν σημαίνει χάος, αναταραχή, βόμβες, δολοφονίες και ληστείες. Όλα αυτά είναι τα επακόλουθα των κυβερνήσεων. Ούτε βέβαια σημαίνει επιστροφή στην αγριότητα. Οι αναρχικοί οραματίζονται ένα είδος κοινωνικής ζωής, στην οποία κανένας δεν είναι σε θέση να καταπιέσει ή να εκμεταλλευτεί κάποιον άλλον, και στην οποία όλα τα μέσα, για την επίτευξη της μεγαλύτερης δυνατής υλικής και πνευματικής ανάπτυξης είναι διαθέσιμα σε όλους. Η τάξη σε μια τέτοια κοινωνία θα επιτυγχάνεται με ελεύθερες συμφωνίες ανάμεσα στα διάφορα άτομα, ομάδες, οργανισμούς, γεωγραφικούς και επαγγελματικούς, που έχουν ιδρυθεί ελεύθερα για χάρη της παραγωγής και της κατανάλωσης, καθώς επίσης και για την ικανοποίηση της απεριόριστης ποικιλίας αναγκών και οραμάτων ενός πολιτισμένου όντος.

Προτού αυτό γίνει πραγματικότητα, είναι απαραίτητο τα μέσα παραγωγής και διανομής να βρίσκονται κάτω από τον άμεσο έλεγχο των εργατών, να μην είναι ιδιοκτησία των καπιταλιστών ή του κράτους, που διευθύνουν με σκοπό το κέρδος, για τον εμπλουτισμό της άρχουσας τάξης, αλλά να ανήκουν στην κοινωνία ολόκληρη και να διευθύνονται συλλογικά από τους εργάτες με την παραγωγή και την διανομή άμεσα συνδεδεμένες με τις ανάγκες της κοινωνίας.

Εμφανώς είναι απαραίτητο να καταργηθεί το κράτος και να μην αντικατασταθεί από ένα καινούριο.

Διότι το κράτος είτε λέγεται «αστικό» είτε «εργατικό» είναι η απόλυτη έκφραση της καταναγκαστικής εξουσίας, της οποίας, το έργο είναι ο έλεγχος της κοινωνίας για το συμφέρον μιας μειοψηφίας προνομιούχων της άρχουσας τάξης.

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Ο καπιταλισμός, που είναι η εκμετάλλευση των εργατών, από τα αφεντικά μέσα από την συσσώρευση κεφαλαίου, είναι δυνατόν να καταστραφεί μόνο όταν η ίδια

η εργατική τάξη πάρει τον έλεγχο της κοινωνίας στη βιομηχανία και στην κοινότητα. Η κρατική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής και διανομής (εθνικοποίηση) δεν είναι η λύση, απλώς σημαίνει την αντικατάσταση μιας ομάδας αφεντικών από μια άλλη.

Φτάνει μια ματιά στις χώρες του κρατικού καπιταλισμού (τις αποκαλούμενες σοσιολιστικές) για να δει κανείς, ότι η κρατική ιδιοκτησία εκμεταλλεύεται εξίσου την εργατική τάξη με την ιδιωτική και δεν της προσφέρει τίποτε.

Στην Βρετανία ξέρουμε πολύ καλά πως μεταχειρίζονται τους εργάτες στις εθνικοποιημένες βιομηχανίες. Τίποτε λιγότερο από την αυτοδιεύθυνση των εργατών δεν είναι αρκετό και όσο το συντομότερο επιτευχθεί τόσο το καλύτερο.

ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΗ ΤΥΡΑΝΝΙΑ

Το πρόβλημα είναι πως θα καταφέρουμε αυτόν τον επαναστατικό σκοπό. Η Μαρξιστική - Λενινιστική αριστερά, μας λέει συνέχεια να εναποθέσουμε την πίστη μας στο επαναστατικό πρωτοποριακό κόμμα, που θα πάρει την κρατική εξουσία, για λογαριασμό μας. Πρέπει να μας θεωρούν ηλίθιους, γιατί μόνο τότε θα τους αφήναμε να γίνουν οι καινούριοι κυβερνήτες μας. Είναι σαφές, μόλις πάρουν την εξουσία θα αρχίσουν να εφαρμόζουν την πολιτική τους για ολοκληρωτική κρατική ιδιοκτησία (και συνεπώς έλεγχο), συγκεντρωτισμό, στρατιωτικοποίηση των εργατών, διεύθυνση των γραφειοκρατών του κόμματος (σε αντίθεση με την συλλογική διεύθυνση των εργατών), μυστική αστυνομία κ.τ.λ. Η οποιαδήποτε αναφορά σε εργατική αυτοδιεύθυνση ή ελευθερία θα παραμεριστεί σαν «μικροαστική νοοτροπία». Πρέπει να φυλαχτούμε από κάτι τέτοιο, η δημιουργία ενός νέου κράτους είναι η αντεπανάσταση.

Εφ' όσον ο σκοπός κάθε πολιτικού κόμματος είναι η κατάληψη της εξουσίας, δεν πρέπει να προξενεί έκπληξη το γεγονός, ότι σαν αναρχικοί είμαστε εξ ολοκλήρου αντίθετοι στην δημιουργία ενός δικού μας κόμματος. Δεν επιθυμούμε ούτε να κυβερνήσουμε ούτε να μας κυβερνήσουν, θέλουμε να καταστρέψουμε την πολιτική εξουσία, όχι να την πάρουμε. Εμφανώς λοιπόν απορρίπτουμε την ιδέα των πολιτικών κομμάτων, σαν μέσων για την επίτευξη μιας αναρχικής κοινωνίας.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Το γεγονός ότι απορρίπτουμε τα πολιτικά κόμματα δεν σημαίνει ότι απορρίπτουμε την ανάγκη οργάνωσης για έναν κοινωνικό μετασχηματισμό. Είμαστε της γνώμης ότι για να επιτευχθεί μια πετυχημένη επανάσταση, χρειάζεται οργάνωση και προετοιμασία. Η αυθόρμητη εξέγερση δεν αρκεί, είναι αναγκαίο να είμαστε προετοιμασμένοι για την εποικοδομητική διαδικασία αναδιοργάνωσης της κοινωνίας. Εάν η εργατική τάξη δεν είναι καλά οργανωμένη και προετοιμασμένη για την συλλογική διεύθυνση ολόκληρης της κοινωνίας, αυτό που θα συμβεί θα είναι ότι το μεγαλύτερο «επαναστατικό» κόμμα θα πάρει τον έλεγχο, αν βέβαια η επανάσταση δεν έχει καταπνίγει από τις αντιδραστικές δυνάμεις. Εδώ γίνεται φανερό η σημασία του συνδικαλισμού.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

Ο όρος συνδικαλισμός, που χρησιμοποιήθηκε αρχικά από τους Γάλλους με την έννοια του εργατικού σωματείου, είναι μια μορφή επαναστατικής βιομηχανικής οργάνωσης. Διαφέρει κατά πολύ από το συνηθισμένο εργατικό σωματείο. Κατ' αρχάς είναι μια μορφή οργάνωσης σε εργοστασιακή και όχι επαγγελματική βάση, έτσι σε αντίθεση με το εργατικό σωματείο κα-

ταρρίπτει τον φράκτη του επαγγελματικού διαχωρισμού, βοηθώντας μ' αυτόν τον τρόπο την ένωση των εργατών σε ένα εργοστάσιο. Ο συνδικαλισμός επίσης διαφέρει στο ότι στοχεύει όχι μόνο στο να πετύχει βελτιώσεις μέσα στον καπιταλισμό (όσον αφορά τους μισθούς και τις συνθήκες) αλλά επίσης στην ανατροπή του καπιταλισμού μέσω μιας κοινωνικής επανάστασης βασισμένης στην άμεση οικονομική δράση των εργατών. Αυτό δεν σημαίνει ότι αγνοεί τον καθημερινό αγώνα, αλλά τα μέλη του αντιλαμβάνονται ότι μόνο με την καθολική κατάλυση της ιδέας της ιδιοκτησίας (από τους καπιταλιστές ή το κράτος) και της εξουσίας, θα μπορέσει η εργατική τάξη να αποκτήσει δικαιοσύνη και ασφάλεια.

Ο συνδικαλισμός διαφέρει επίσης στην μέθοδο της οργάνωσής του. Το συνηθισμένο εργατικό σωματείο αναπαράγει την μορφή της κοινωνίας, έχει συγκεντρωτική μορφή, με την εξουσία στην κορυφή και μια μόνιμη γραφειοκρατία, η οποία — όπως κάθε γραφειοκρατία — κερδίζει γρήγορα προνόμια και δύναμη και υψώνεται σε τάξη με μια οικονομική θέση αρκετά υψηλότερη απ' αυτή των εργατών. Οι εργαζόμενοι είναι υποχρεωμένοι να πληρώνουν αυτούς τους οποίους υποτίθεται ότι τους αντιπροσωπεύουν. Στην πραγματικότητα τα συνηθισμένα σωματεία υπηρετούν τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης περισσότερο από της εργατικής. Αυτό συμβαίνει διότι συγκρατούν και αμβλύνουν την αγωνιστικότητα της εργατικής τάξης και πάντα προσπαθούν να συμβιβαστούν με τα αφεντικά.

συνέχεια στη σελίδα 7

**ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΕΙΤΕ
ΕΝΕΡΓΕΙΑ!**

**ΚΑΨΤΕ
ΕΝΑΝ ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΡΑΤΗ!**

συνέχεια από τη σελίδα 6

Το συνδικάτο, από την άλλη πλευρά, βασίζεται στην οργάνωση των εργατών ανά βιομηχανία στον τόπο της δουλειάς. Το συνδικάτο χρησιμεύει στο να συντονίζει τις δραστηριότητες των εργατών σε διαφορετικούς χώρους εργασίας. Έχει ομοσπονδιακή οργανωτική δομή χωρίς μόνιμη γραφειοκρατία και οι λίγοι άμισθοι εθελοντές εκλέγονται σε βραχυπρόθεση βάση, δεν έχουν προνόμια που να ανεβάζουν το βιοτικό τους επίπεδο πάνω απ' αυτά των εργατών, υπόκεινται σε άμεση ανάκληση και δεν έχουν κανενός είδους εξουσία.

ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Η κεντρική αρχή της συνδικαλιστικής οργάνωσης είναι ότι οι οργανώσεις των εργατών πρέπει να ελέγχονται από τους εργάτες και να είναι οργανωμένες από τη βάση προς τα πάνω —εργατικός έλεγχος και όχι ελεγχόμενοι εργάτες. Η συνδικαλιστική στάση απέναντι στην ηγεσία δεν είναι ότι θα πρέπει να έχουμε καλύτερους και δυνατότερους (πιο αριστερούς;) αρχηγούς, αλλά ότι όλοι οι εργάτες θα πρέπει να έχουν πολιτική συνείδηση του σκοπού τους και να είναι έτοιμοι να αναλάβουν άμεση δράση για να τον πετύχουν. Μόνο ένα κίνημα, που ελέγχεται από την εργατική τάξη, μπορεί να οδηγήσει σε μια κοινωνία,

που ελέγχεται από τους ίδιους τους εργάτες. Δεν χρειαζόμαστε αρχηγούς σωματείων, αυτοί έχουν να φροντίσουν για τα συμφέροντά τους —την αύξηση της δύναμης και των προνομίων τους.

Οι συνδικαλιστές απορρίπτουν τη χρήση της βολής και όλων των πολιτικών κομμάτων και αντ' αυτών αναγνωρίζουν ότι εμείς, σαν τάξη, πρέπει να αρχίσουμε να στηρίζουμε στη δική μας συλλογική δύναμη μέσω της άμεσης δράσης.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Μέσω της οργάνωσης ανά βιομηχανία οι εργάτες θα χτίζουν μια νέα κοινωνία μέσα στο κέλυφος της παλιάς. Ο συνδικαλισμός στοχεύει στην αποτελεσματική οργάνωση στη βιομηχανία, ούτως ώστε οι εργάτες να είναι σε θέση να διευθύνουν το βιομηχανικό σύστημα οι ίδιοι, από τη στιγμή που θα το έχουν καταλάβει. Η επανάσταση θα αρχίσει από την κοινωνική γενική απεργία η οποία θα αποδυναμώσει τον καπιταλισμό και θα σηματοδοτήσει την ολική ρήξη με το παλιό πολιτικο-οικονομικό σύστημα. Τότε τα συνδικάτα θα συντονίσουν την διαδικασία της απαλλοτρίωσης, της ανάληψης δηλαδή της διεύθυνσης των χώρων εργασίας από τους εργάτες. Μετά απ' αυτό θα παίξουν ένα ζωτικό ρόλο στο συντονισμό των βιομηχανιών, των μεταφορών και των υπηρεσιών και μετέπειτα στην ανασυγκρότηση

ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΗ Η ΒΙΑ;
ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΑ ΤΑ
ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ;

ΓΙΑΤΙ ΕΙΣΑΕΤΕ
ΟΛΟΙ ΗΛΙΘΙΟΙ!

Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΝΕΝΑ
ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΤΗΝ
ΗΛΙΘΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΤΗΝ
ΜΕΙΟΨΗΦΙΑ!

ΜΑ ΕΙΜΑΣΤΕ
Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ!

WOLINSKI

ΛΟΙΠΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ, ΦΑΙΝΕΤΑΙ
ΟΤΙ ΕΤΑΜΑΤΗΕΤΕ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ.

ΓΣΕΕ

ΝΑΙ ΝΑΙ ΝΑΙ

ΜΑ ΑΠΕΡΓΕΙΤΕ, ΕΓΧΑΙΝΕΙ ΟΤΙ
ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΑΠΑΙΤΗΣΕΤΕ ΚΑΤΙ.
ΕΙΜΑΙ Ο ΕΜΠΡΟΣΤΡΟΦΟΣ ΕΓΩ ΚΑΙ ΔΕΝ
ΘΑ ΕΠΙΘΕΤΕ ΝΑ ΚΡΥΦΤΕ ΤΙΠΟΤΑ
ΑΠΟ ΜΕΝΑ!

ΓΣΕΕ

ΝΑΙ ΝΑΙ ΝΑΙ

ΕΙΝΑΙ Ο ΜΙΣΘΟΣ ΕΓΩ, ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΕΥΝΤΡΟΦΟΙ, ΘΕΛΕΤΕ ΑΥΞΗΝΗ, ΕΤΕΙΣ!

ΓΣΕΕ

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ, ΕΤΕΙ
ΕΥΝΤΡΟΦΟΙ!

ΓΣΕΕ

ΝΑΙ ΝΑΙ ΝΑΙ

ΜΗΠΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΥΝΤΡΟΦΟΙ ΘΥΓΑΤΡΕΣ,
Ή ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΘΑ ΑΝΑΓΚΑΣΤΟΥΝ ΤΗΝ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ Τ' ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΝΑ
ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΟΥΝ ΤΙΣ ΕΥΝΤΡΟΦΕΣ ΕΓΩ
ΜΙΑΝΕΤΕ ΕΤΟΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟ ΕΓΩ
ΠΟΥ ΕΓΩ ΑΓΑΠΩ ΕΙ.

ΓΣΕΕ

ΕΜΠΡΟΣ, ΜΙΑΝΕΤΕ.

ΓΣΕΕ

ΝΑΙ ΝΑΙ ΝΑΙ

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΙ ΜΠΑΕΤΑΡΔΟΙ!
ΘΑ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ ΓΙΑΤΙ ΑΠΕΡΓΕΙΤΕ;
ΝΑΙ Ή ΟΧΙ, ΓΑΜΟΤΟ!

ΓΣΕΕ

ΘΕΛΟΥΜΕ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ!

ΓΣΕΕ

ΝΑΙ ΝΑΙ ΝΑΙ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ! ΜΑ ΕΙΣΤΕ ΤΡΕΛΛΟΙ,
Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ Τ' ΑΡΧΕΣ ΔΕΝ
ΘΑ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΝ ΠΟΤΕ!

ΓΣΕΕ

ΝΑΙ ΝΑΙ ΝΑΙ

WOLINSKI

της κοινωνίας σύμφωνα με τις αναρχικές αρχές.

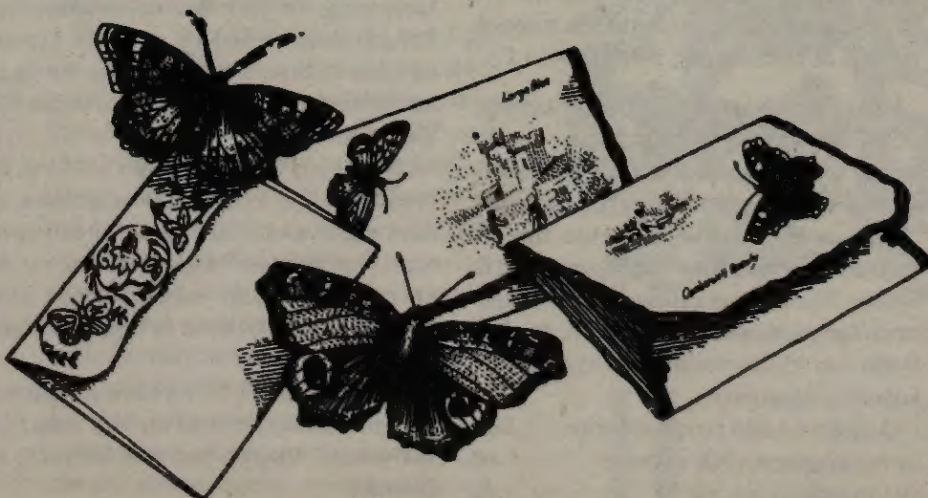
Μερικοί έχουν χαρακτηρίσει το συνδικαλισμό σαν την βιομηχανική έκφανση του αναρχισμού, αλλά σαν ΑΝΑΡΧΟ-συνδικαλιστές τονίζουμε τα επαναστατικά οράματα του αναρχισμού και θέλουμε να υπογραμμίσουμε, ότι δεν μας ενδιαφέρουν αποκλειστικά οι βιομηχανικοί αγώνες αλλά και όλοι οι άλλοι αγώνες που απαιτούνται για την επίτευξη μιας πραγματικά ελεύθερης και ισότιμης κοινωνίας. Συνεπώς είμαστε ενάντιοι στο ρατσισμό, τον σεξισμό, τον εθνικισμό, την στρατοκρατία και όλες τις άλλες στάσεις και πρακτικές, που φράζουν τον δρόμο προς την ισότητα και εξυπηρετούν τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης κρατώντας μας διαιρεμένους.

Στοχεύουμε στην κοινοκτημοσύνη και τον δημοκρατικό έλεγχο των μέσων της ζωής από και για το συμφέρον ολόκληρης της κοινότητας, κατάργηση του μισθωτικού και ταξικού συστήματος και την αντικατάστασή του από την οργάνωση της εργασίας στην βάση: «Από τον καθένα ανάλογα με τις ικανότητές του στον καθένα ανάλογα με τις ανάγκες του». Ας οργανωθούμε λοιπόν προς μια κοινωνία που θα βασίζεται στην αμοιβαία βοήθεια και συναδελφικότητα, μια κοινωνία χωρίς αφεντικά, κυβέρνηση και εκμεταλλευτές. Χωρίς άδεια σπίτια και άστεγους. Χωρίς βουνά τροφίμων και πείνα. Όχι άλλους διαχωρισμούς της ανθρωπότητας. Χωρίς κράτη και πολέμους.

Αυτός είναι ο αναρχο-συνδικαλισμός και αυτός είναι ο τελικός μας σκοπός.

Δύο διευκρινίσεις

1. Στο προηγούμενο τεύχος Νο 17, το κείμενο για την «ελληνοτουρκική διένεξη ως όρος ανάπτυξης και επέκτασης του κεφαλαίου» (σελ. 3 και 4) είχε εκδοθεί σε ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ από Θεσ/νικές συντρόφους κι είχε κυκλοφορήσει στη Θεσ/νίκη πριν 2 χρόνια περίπου και στα Χανιά, πρόσφατα. Είχε λόγω αμέλειας παραλειφθεί η διευκρίνιση αυτή στο συγκεκριμένο τεύχος.

2. Επίσης στο ίδιο τεύχος στη σελ. 16, στο κείμενο για τον KUWASI BALAGUON στα λόγια του ίδιου στην τρίτη σειρά λέει: «Θ' αγωνίζομαι με τους εθνικόφρονες και...». Θέλουμε να αποφανθούμε ότι η έννοια του «εθνικόφρονα» δεν είναι η ίδια με την οποία την χρησιμοποιούμε στην Ελλάδα ως συνώνυμη των ακροδεξιών ή δεξιών. Στην Αμερική έχει την έννοια των εθνικοαπελευθερωτικών αγωνιστών, Πορτορικανών, Νέγρων κ.τ.λ. καταπιεσμένων εθνότητων πούχουν αριστέρες και πολλές φορές αντιεξουσιαστικές τάσεις.

Επίσης ως «ΝΕΑ ΑΦΡΙΚΗ» εννοούνται οι ΕΠΑ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ - ΙΣΟΤΗΤΑ - ΑΔΕΡΦΟΣΥΝΗ

ΚΟΜΜΟΥΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

ΠΟΛΙΤΕΣ,

Η Κομμούνα σας ιδρύθηκε.

Η ψηφοφορία στις 26 του Μάρτη επικύρωσε τη νικηφόρα Έπανάσταση.

Μιά δόλια, επιθετική εξουσία σ'αυτή είχε πιεί από το λαϊκό: διώξατε, θρυσάμενοι σε νόμιμη άμυνα αυτή την κυβέρνηση που ήθελε να σας ατιμάσει επιβάλλοντάς σας ένα βασιλιά.

Σήμερα, οι εγκληματίες που έσεϊς ούτε καν θελήσατε να κυνηγήσετε, κάνουν κατάχρηση της μεγαλοφυΐας σας για να οργανώσουν μπροστά στα μάτια σας μια έστια μοναρχικής συνωμοσίας. Έπικαλούνται τον εμφύλιο πόλεμο, χρησιμοποιούν κάθε είδους διαφθορά, δέχονται κάθε είδους συνένοχους, τόλμησαν να ζητιανέψουν μέχρι και την υποστήριξη του έχθρου.

Έπικαλούμαστε γι' αυτές τις έλκεινές δολοπλοκίες την κρίση της Γαλλίας και του κόσμου.

ΠΟΛΙΤΕΣ,

Δημιουργήσατε ιδρύματα που άφηφούν όλες αυτές τις προσπάθειες.

Είστε κύριοι της τύχης σας. Η εκπροσώπηση που σχηματίσατε, ισχυρή από τη δική σας υποστήριξη, θα επανορθώσει τις καταστροφές που όφειλονται στην έκπτωση εξουσία: η καταστραμμένη διοικηχανία, η ανεργία, οι εμπορικές συναλλαγές, που παράλυσαν, θα δεχτούν μια δυνατή ώθηση.

Σήμερα παίρνεται η απόφαση για τα νοίκια.

Αύριο αυτή για τις προθεσμίες σχετικά με την εξόφληση των γραμματίων.

Όλες οι δημόσιες υπηρεσίες θα αναδιοργανωθούν και θα απλοποιηθούν.

Η Έθνοφρουρά, απ' αυτή τη στιγμή η μοναδική όπλισμένη δύναμη της πόλης, θα αναδιοργανωθεί χωρίς καθυστέρηση.

Αυτά θα είναι τα πρώτα μας μέτρα.

Οι εκπρόσωποι του λαού, για να εξασφαλίσουν τον θρίαμβο της Δημοκρατίας, δε ζητάνε παρά την υποστήριξη και την εμπιστοσύνη του.

Οι εκπρόσωποι του λαού θα κάνουν το καθήκον τους.

Παρίσι, HOTEL DE VILLE 29 του Μάρτη 1871

Η ΚΟΜΜΟΥΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

Το πολιτικό Πιστεύω της Κομμούνας

Για να εξασφαλίσουμε το θρίαμβο της επαναστατικής και κοινοτικής ιδέας, της οποίας επιδιώκουμε την ειρηνική ολοκλήρωση, πρέπει να προσδιορίσουμε τις γενικές αρχές και να διατυπώσουμε το πρόγραμμα που οι εκπρόσωποί σας θα πρέπει να υποστηρίξουν και να πραγματοποιήσουν. Η Κομμούνα (κοινότητα) είναι η βάση του κάθε κρατικού οργανισμού όπως η οικογένεια είναι το έμβρυο των κοινωνιών.

Πρέπει να είναι αυτόνομη, δηλαδή να διοικείται μόνη της ανάλογα με την πνευματική της ιδιαιτερότητα, με τις παραδόσεις της, με τις ανάγκες της· να υπάρχει ως ηθική οντότητα που διατηρεί μέσα στο πολιτικό, εθνικό και ομοσπονδιακό σύνολο, την πλήρη της ελευθερία, τον ιδιότυπο χαρακτήρα της, την απόλυτη αυτεξουσιότητα της, όπως ακριβώς το άτομο μέσα σε μια πόλη. Για να εξασφαλιστεί η ευρύτερη κατά το δυνατόν

Η ΠΑΡΙΣΙΝΗ

18 ΜΑΡΤΗ - 2

Μάχη στο PERE - LACHAISE (27 Μαΐου).

Συμπληρώνονται 116 χρόνια από την Κομμούνα του Παρισιού. Ο χρόνος ζωής της μικρός, μόνο 72 μέρες, όμως παρ' όλα αυτά έχει να παρουσιάσει σημαντικά επιτεύγματα — εμπειρίες για τις κατοπινές εξεγέρσεις των καταπιεσμένων σ' όλο τον κόσμο (Ρωσία 1917 — 18, Ισπανία 1936, Ουγγαρία 1956 κ.λ.π.).

Τι ήταν και τι έκανε η Κομμούνα;

Στις 18 Μάρτη 1871, μέσα στο πολιορκούμενο από τους Πρώσους Παρίσι, οι εργάτες και η φρουρά επαναστατούν, ανατρέπουν τη «νόμιμη» κυβέρνηση, καταργούν το κράτος σα θεσμό, εκλέγονται όργανα ανάκλητα από το λαό, που είναι άμεσα συνδεδεμένα με αυτόν. Καταργούν τον μόνιμο στρατό, εξοπλίζουν τους εργάτες, καθιερώνουν το ίσο για όλους ημερομίσθιο.

Η Κομμούνα θεωρεί τον εαυτό της αναπόσπαστο μέρος του παγκόσμιου κινήματος των εργαζομένων για την απελευθέρωσή τους. Καταργεί την τριχόρωμη σημαία της Γαλλικής Δημοκρατίας και την αντικαθιστά με την κόκκινη Σημαία της παγκόσμιας Επανάστασης. Γκρεμίζει τη στήλη Βαντόμ, καμωμένη από τα κανόνια λάφυρα του μεγάλου Ναπολέοντα, σύμβολο μίσους των λαών. Θεωρεί όλους τους ξένους επαναστάτες που βρίσκονται στο Παρίσι πολίτες της Κομμούνας και τους εμπιστεύεται θέσεις κλειδιά για την άμυνά της.

Τι ήταν αυτό που έκανε την Κομμούνα αθάνατη στους αιώνες, πηγή θάρρους, πίστης και ελπίδας για τα εκατομμύρια των προλεταρίων;

Ένας καινούργιος κόσμος λουσμένος στο φως και στην αλήθεια αναδύεται από τα κατάβαρα της Κοινωνίας και ανεβαί-

νει στην πιο ψηλή κορυφή της Παγκόσμιας Ιστορίας σαν το πιο αγνό, το πιο γνήσιο, το πιο πολύτιμο δημιούργημά της. Οι πεινασμένοι μέσα στο από μήνες πολιορκούμενο Παρίσι προλεταριοί μεταμορφώνονται σε μυθικούς ήρωες. Ότι καλύτερο έχει δώσει η ανθρώπινη Ιστορία στις μεγάλες στιγμές της σε ηθικό μεγαλείο, τόλμη, φαντασία, αφοσίωση, αυτοθυσία, το βρίσκουμε πληθωρικά σ' αυτές τις χειραφετημένες μάζες. Οι μεγάλες ιδέες της Γαλλικής Επανάστασης, η Ελευθερία, η Ισότητα, η Αδελφότητα γίνονται πραγματικότητα. Το όραμα του Μπαμπέφ για την Κοινωνία των Ίσων παίρνει σάρκα και οστά. Είναι αυτό το ίδιο το επαναστατημένο Παρίσι.

Τι προηγήθηκε της Κομμούνας

Τον Ιούλη του 1870 ξεσπά ο Γερμανογαλλικός πόλεμος.

Στις 2 Σεπτεμβρίου 1870 συνθηκολογεί στο Σεντάν μια Γαλλική στρατιά και παρδίδεται ο αυτοκράτορας Ναπολέον ο Γ'.

Μόλις γίνεται γνωστή η συνθηκολόγηση, στις 4 Σεπτεμβρίου γίνεται εξέγερση των εργατών του Παρισιού. Καταργείται η αυτοκρατορία και κηρύσσεται η Δημοκρατία.

Όμως η οργανωτική αδυναμία των εργαζόμενων οδηγεί στην «Κυβέρνηση της Εθνικής Άμυνας» με επικεφαλής τον στρατηγό Τροσύ, τον Αδόλφο Θιέρσο, τον Ζυλ Φαβρ και άλλων θανάσιμων εχθρών των λαϊκών στρωμάτων:

Ο κίνδυνος από τους προλεταριους έκανε την άρχουσα τάξη να συνθηκολογήσει και να παραδίνει τα πάντα. Οι στρατιωτικά προκειμένου

να ανακόψει την προλεταριακή εξέγερση.

Από τις αρχές του Οχτώβρη 1870 έγιναν στο Παρίσι και σ' άλλες επαρχιακές πόλεις διαδηλώσεις με κοινό αίτημα στο σχηματισμό της Κομμούνας.

Στις 31 Οχτώβρη 1870 οι εργάτες του πολιορκημένου Παρισιού επιχειρούν να ανατρέψουν την «Κυβέρνηση της Εθνικής Άμυνας». Η πρόχειρα οργανωμένη εξέγερση καταπνίγηκε εύκολα. Αλλά τίποτα δεν μπορούσε να αμβλύνει τις κοινωνικές αντιθέσεις μέσα στο πολιορκημένο Παρίσι.

Στις 22 Γενάρη 1871 ξεσπά δεύτερη εξέγερση των εργατών του Παρισιού. Οι εργάτες απαιτούν την ανακήρυξη της Κομμούνας. Γίνονται άγριες οδομαχίες ανάμεσα στους επαναστάτες και τον τακτικό στρατό. Οι προλεταριοί και πάλι νικούν.

Στις 28 Γενάρη 1871 η Κυβέρνηση υπογράφει ανακωχή με τους Γερμανούς πολιορκητές. Οι όροι δεν έχουν σημασία. Στόχος είναι να λυθούν τα χέρια Γερμανών και Γάλλων αντιδραστικών για να εκμηδενίσουν το προλεταριάτο, κύρια του Παρισιού.

Οι εκλογές της 8 Φλεβάρη 1871 για Εθνοσυνέλευση, που σύμφωνα με τους όρους της ανακωχής, έπρεπε να επικυρώσει τις προκαταρκτικές αποφάσεις της ειρήνης, αναδείχνουν νικητές όσους υποστηρίζουν οι Γάλλοι και οι Γερμανοί εξουσιαστές.

Στις 17 Φλεβάρη 1871 η Εθνοσυνέλευση, που συνεδριάζει στο Μπορντώ ονομάζει τον Θιέρσο αρχηγό της εκτελεστικής εξουσίας.

Στις 26 Φλεβάρη, ο Θιέρσο και ο υπουργός

γός των Εξωτερικών Ζυλ Φαβρ υπογράφαν με το Βίσμαρκ τις προκαταρκτικές αποφάσεις της Ειρήνης των Βερσαλλιών. Σύμφωνα με αυτές παραχωρούνται από τη Γαλλία στη Γερμανία η Αλσατία και η Λωραίνη και υποχρεώνεται η Γαλλία να καταβάλλει 5 δισεκατομμύρια φράγκα σαν επανορθώσεις ενώ αναλαμβάνει τη συντήρηση των γερμανικών στρατευμάτων κατοχής. Η διοίκηση των κατεχόμενων γαλλικών επαρχιών παραμένει στον έλεγχο των πρωσικών στρατιωτικών αρχών.

Ο Στόχος σαφής, το γαλλικό προλεταριάτο και κύρια εκείνο του παρισιού, που καλείται να πληρώσει τα σπασμένα και να στερηθεί και των στοιχειωδών δυνατοτήτων άμυνας απέναντι στους καταπιεστές του. Εκτός από τα οικονομικά μέτρα που άρχισε να παίρνει η Εθνοσυνέλευση, έπρεπε να αποπλίσσει και το προλεταριάτο.

Η ΚΟΜΜΟΥΝΑ

Στην πάλη τους ενάντια στην αντίδραση οι προλεταριοί ένωσαν τις δυνάμεις τους. Δημιουργείται η Κεντρική Επιτροπή της Εθνοφρουράς από τις εκλογές απεσταλμένων που έγιναν σε κάθε τάγμα της παρισινής εθνοφρουράς. Η Κεντρική Επιτροπή συνεδριάζει στις 15 Μάρτη 1871 και συγκεντρώνει 215 τάγματα (από τα 270), που αποτελούνται κυρίως από εργάτες και χειροτέχνες.

Την νύκτα της 17 προς 18 Μάρτη 1871 ο Θιέρσο κάνει την αρχή, στέλνοντας στρατό στη Μονμάρτη και σε άλλες εργατικές συνοικίες του Παρισιού, με σκοπό να αποπλίσσει την Εθνοφρουρά και να

οικονομική ανάπτυξη, η ανεξαρτησία, η εθνική και εδαφική ασφάλεια, μπορεί και οφείλει να συνεργάζεται και να δημιουργεί ομοσπονδίες με όλες τις άλλες κοινότητες ή ενώσεις κοινοτήτων, που αποτελούν το Έθνος.

Για να το αποφασίσει αυτό θα πρέπει να λάβει υπόψη της τις φυλετικές ομοιότητες, τη γλώσσα, τη γεωγραφική θέση, τις κοινές αναμνήσεις και τα κοινά συμφέροντα. Η αυτονομία της κοινότητας εξασφαλίζει στον πολίτη την ελευθερία και στην πόλη την τάξη· τα μέλη της ομοσπονδίας όλων των κοινοτήτων αυξάνουν με την αμοιβαιότητα, τον πλούτο, τη δύναμη, τους οικονομικούς πόρους και τις δυνατότητες αγορών της κάθε μιας, επειδή επωφελούνται από τις προσπάθειες όλων των άλλων.

(Διακήρυξη της επιτροπής των 20 διαμερισμάτων του Παρισιού για τις εκλογές της 26ης Μαρτίου 1871. Αναφέρεται στο βιβλίο του Ζαν Ρουζέρ, Η δίκη των μελών της Κομμούνας).

ΚΟΜΜΟΥΝΑ

28 ΜΑΗ 1871

πάρει τα κανονία.

Το επαναστατημένο προλεταριάτο απωθεί τα στρατεύματα του Θιέρσου και καταλαμβάνει τα σημαντικότερα κυβερνητικά κτίρια.

Η κυβέρνηση και πολυάριθμοι υπάλληλοι καταφεύγουν στις Βερσαλλίες. Η νίκη αυτή είναι η αρχή της Παρισινή Κομμούνας.

Με το που μαθαίνεται ότι στο Παρίσι ξέσπασε επανάσταση ξεσηκώνονται οι εργάτες σε πολλές μεγάλες γαλλικές πόλεις, όπως στη Λυών, Μπορντώ, Γκρενομπλ, Σαιντ-Ετιέν, Μασσαλία, Τουλούζη και άλλες. Όλες, όμως, αυτές οι εξεγέρσεις καταπνίγηκαν γρήγορα. Το 1/3 της χώρας παρέμεινε στην κατοχή του γερμανικού στρατού, γεγονός που εμπόδισε, ουσιαστικά την εξέλιξη της επανάστασης.

Η Κεντρική Επιτροπή της Εθνοφρουράς παραδίδει την διαχείριση των κοινών στην Παρισινή Κομμούνα, ένα όργανο που ανακηρύχτηκε πανηγυρικά στις 28 Μάρτη 1871. Τα περισσότερα μέλη της Κομμούνας που εκλέχτηκε στις 26 Μάρτη με βάση το καθολικό εκλογικό δικαίωμα (64 από τους 80) ήταν προλετάριοι.

Στις 16 Απρίλη γίνονται συμπληρωματικές εκλογές. Στην Παρισινή Κομμούνα ανήκουν προλετάριοι και διεθνιστές.

Η Παρισινή Κομμούνα καταργεί τον τυπικό κοινοβουλευτισμό και κατοχυρώνει την άμεση δημοκρατία. Διαλύεται ο παλιός τακτικός στρατός και αντικαθίσταται από τον γενικό εξοπλισμό του Λαού. (Διάταγμα της 29 του Μάρτη). Καταργεί την αστυνομία και την υπαλληλία, επιβάλλοντας την εκλογή των υπαλλήλων. Εξομοιώνει τα έσοδα των μισθωτών με το μέσο μεροκάματο ενός εργάτη (Διάταγμα της 2 Απρίλη). Χωρίζει την Εκκλησία από το Κράτος (Διάταγμα της 3 του Απρίλη). Καθιερώνει την δωρεάν εκπαίδευση. Η Κομμούνα λειτουργεί με 10 επιτροπές εκτελεστικών καθηκόντων. Εκδίδονται διατάγματα για την κοινωνική ασφάλιση των εργατών και υπαλλήλων. Απαγορεύεται η νυκτερινή εργασία στους αρτεργάτες (Διατάγματα της 20 και 28 Απρίλη και της 3 Μάη). Καταργούνται οι χρηματικές ποινές (Διάταγμα της 27 Απρίλη).

Στον ένοπλο αγώνα της Κομμούνας έλαβαν μέρος εργαζόμενοι πολλών εθνικοτήτων. Η ύπαρξη της Κομμούνας ήταν ένας θανάσιμος κίνδυνος για το βασισμένο πάνω στη σκλαβιά και στην εκμετάλλευση των πολλών αστικό κόσμο. Γι' αυτό ενώθηκαν εναντί της οι δυνάμεις της διεθνής αντίδρασης. Βερσαλλιέροι και Γερμανοί εισβολείς πολιορκήσαν μαζί το Παρίσι. Βοηθήσαν ενεργά την αντεπανάσταση οι διπλωματικοί αντιπρόσωποι της τσαρικής

Ρωσίας και των Ε.Π.Α., που βρίσκονταν στο Παρίσι, ο καθολικός κλήρος και άλλες αντιδραστικές δυνάμεις. Οι Βερσαλλιές, με τον Θιέρσο επικεφαλής, εκμεταλλεύθηκαν την ανάπαυλα και συγκέντρωσαν το στρατό τους γύρω από το Παρίσι. Η γερμανική κυβέρνηση απόλυσε 100.000 Γάλλους αιχμάλωτους πολέμου, για να βοηθήσουν τη κυβέρνηση των Βερσαλλιών στον αγώνα ενάντια στη Παρισινή Κομμούνα, και εξασκούσε απέναντί της πολιτική αποκλεισμού, που εξελίχτηκε σε ανοιχτή ένοπλη επέμβαση εναντίά της.

Οι κομμουνάροι έδειξαν γενναιότητα και ηρωισμό, έτοιμοι να χύσουν και τη τελευταία σταγόνα του αίματός τους για την υπόθεση της εργατικής τάξης. Οι μεγάλες στρατιωτικές επιχειρήσεις των Βερσαλλιών, κατά της Κομμούνας άρχισαν στις 20 του Απρίλη. Αλλά μόλις στις 21 του Μάη του 1871 πέτυχε ο ενισχυμένος από το Βίσμαρκ στρατός των Βερσαλλιών να μπει προδοτικά στο Παρίσι από την πύλη Σαιν — Κλου. Μετά την έκκληση της Κ.Ε. της Εθνοφρουράς και της Δημόσιας Επιτροπής, σε κάθε συνοικία και σε κάθε δρόμο ο λαός πολέμησε σκληρά κατά των Βερσαλλιέρων.

Ως τις 22 του Μάη στήθηκαν στο Παρίσι 582 οδοφράγματα. Μια ολόκληρη βδομάδα αγωνίζονταν σ' ολόκληρη την πόλη οι επαναστατημένοι εργάτες. Στις 27 του Μάη δόθηκε μάχη στο νεκροταφείο Περ — Λασαίξ και στις 28 του ίδιου μήνα λύγισαν τα τελευταία στηρίγματα των επαναστατών. Τριάντα χιλιάδες κομμουνάροι έπεσαν ηρωικά στον αγώνα. Κι αυτοί οι ίδιοι οι αντιδραστικοί αξιωματικοί αναγνώρισαν ότι οι κομμουνάροι πέθαιναν «ψυχωμένοι». Οι τελευταίες συγκρούσεις και η τελευταία φοβερή αιματοχυσία έγινε στο προάστιο Μπελβίλ. Η εξόντωση πήρε τέτοιο ομαδικό χαρακτήρα, έτσι που μερικές συνοικίες του 20ου διαμερίσματος, που κατοικούνταν πιο πολύ από εργάτες, ερημώθηκαν κυριολεκτικά.

Δεκάδες χιλιάδες αγωνιστές της Κομμούνας, και ανάμεσα σε αυτούς χιλιάδες γυναίκες πιάστηκαν αιχμάλωτοι και σύρθηκαν στο Σατορύ, κοντά στις Βερσαλλίες. Πολλοί από αυτούς εκτελέστηκαν αμέσως. Οι υπόλοιποι καταδικάστηκαν σε φυλάκιση ή στάλθηκαν εξορία στη Γουϊνέα και στη Νέα Καληδονία. Η τρομοκρατία είχε συνολικά 100.000 ανθρώπινα θύματα. Μετά το σταμάτημα των εχθροπραξιών, λειτουργούσαν, ως το 1876, στην αρχή 4 και αργότερα 22 στρατοδικεία, που δικάζαν κομμουνάρους.

Όλοι αυτοί οι κομμουνάροι, οι άνδρες και οι γυναίκες, οι νέοι, οι γέροι και τα παιδιά, που ατρόμητα πέφτανε στα οδοφρά-

ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Πολίτες,

Η πύλη του Σαιν - Κλου, πολιορκούμενη από τέσσερις πλευρές και βαλλόμενη σύγχρονα από τα πυρά του βουνού Βαλεριέν, του λόφου της Μονιάρτρης και του φρουρίου Ντ' Ιού (που η προδοσία είχε παραδώσει), η πύλη του Σαιν - Κλου παραβιάστηκε από τους βερσαλλιέζους, που ξεχύθηκαν σε ένα μέρος του παρισινού εδάφους.

Αυτή η άτυχία, μακριά από το να μās καταβάλει, πρέπει αντίθετα να διεγείρει την ενεργητικότητά μας. Ο λαός που έχει εκθρονώσει βασιλιάδες, που καταστρέφει στις Βαστίλλες, ο λαός του 89 και του 93, ο λαός της επανάστασης δεν μπορεί να χάσει σε μια μέρα τον καρπό της χειραφέτησής του της 18 του Μάρτη.

Παρισινοί, από τον αγώνα που διεξάγομε δεν θα πρέπει κανείς να λιποτακτήσει, γιατί, αυτός είναι ο αγώνας του μέλλοντος ενάντια στο παρελθόν, της ελευθερίας ενάντια στο δεσποτισμό, της ισότητας ενάντια στα μονοπώλια, της αδελφότητας, ενάντια στη δουλεία, της αλληλεγγύης του λαού ενάντια στον εγωισμό των καταπιεστών.

Στά δπλα!

Λοιπόν, στά δπλα! Το Παρίσι πρέπει να ανεγείρει οδοφράγματα και πίσω απ' αυτά τα προσωρινά όχυρά, να ρίξει ακόμα ενάντια στους εχθρούς του την πολεμική του κραυγή, κραυγή υπερηφάνειας και πρόκλησης, αλλά επίσης και κραυγή νίκης, γιατί το Παρίσι με τα οδοφράγματά του είναι απόρρητο. Οι δρόμοι πρέπει δλοι να ξηλωθούν από το πλακόστρωμα. Πρώτα γιατί τα εχθρικά βλήματα, που θα πέφτουν στο έδαφος, θα είναι λιγότερο επικίνδυνα, κ' ύστερα γιατί αυτές οι πλάκες, νέα μέσα υπεράσπισης, θα πρέπει να συσσωρευτούν από διάστημα σε διάστημα, στα μπαλκόνια και στους επάνω δρόμους των σπιτιών.

Το επαναστατικό Παρίσι, το Παρίσι των μεγάλων ημερών μας, ως κάνει το καθήκον του. Η Κομμούνα και η Έπιτροπή Κοινής Σωτηρίας θα κάνουν το δικό τους.

Δημαρχία, 2 Πραιριάλ 79

24 του Μάη 1871

Η Έπιτροπή Κοινής Σωτηρίας

Αντ. Αρνώ, Μπιλλιορέι Ε. Έντ, Φ. Γκαμπόν, Γκ. Ρανδιέρ

Υπεράσπιση οδοφράγματος (Σχέδιο φτιαγμένο στις 25 Μαΐου)

ματα, όλοι αυτοί που εκτελέστηκαν στα στρατοδικεία, πέθαιναν με μια ακλόνητη πεποίθηση: Ότι αφήνουν μια αθάνατη κληρονομιά στις επόμενες επαναστάσεις....

Το σύμπτωμα του νεοραγιαδισμού και η φαινομενική ελευθερία

Οταν κάποιος για χρόνια στερείται ατομικά ή «συλλογικά» το δικαίωμα άρθρωσης λόγου και επιτέλους του εκχωρηθεί το δικαίωμα — «κατάκτηση» να επαναλάβει το λόγο των «ελευθερωτών», τότε αποτέλεσμα είναι η ψευδαίσθηση του αντικειμένου πως πραγματικά λειτουργεί, υπάρχει, δρα δηλαδή αυτοθεωρείται υποκείμενο. Η δραστηριότητά του καναλιζάρεται στα θεσμικά πλαίσια — όρια που οι αφέντες — ελευθερωτές εισήγαγαν στο παιχνίδι.

Κάπως έτσι συμβαίνει και με τους αγρότες. Στα 7 χρόνια της Χούντας όλα αποφασίζονταν από τα πάνω. Οι υπόλοιποι όφειλαν να υπακούουν στα σχέδια «ανάπτυξης».

Τώρα οφείλουν να πληρώσουν τις συνέπειες όπως προϊόντα μη εξαγώγιμα — μη καταναλώσιμα που οι αφέντες πριν λίγα χρόνια επιδοτούσαν την καλλιέργειά τους.

Μετά την μεταπολίτευση αρχίζει το πολυμέτωπο παιχνίδι των εξουσιαστών. Φόντο στην αρχή γαλάζιο (δεξιά) και τώρα πράσινο (εθνικο)σοσιαλιστικό. Οι «ειδήμονες», οι τεχνοκράτες — γραφειοκράτες αφού συμβουλευτούν την Ευρώπη των «λαών» του ΚΚΕεσ. και των αφεντικών αποφασίζουν (συμβουλευμένοι βέβαια τ' αφεντικά). Αποφασίζουν και ντρεσάρουν. Τα πόνια — φερέφωνα των εξουσιαστών εξυπηρετούν στο ντρεσάρισμα. Καναλιζάρισμα όσο και τα ηλεκτρονικά περιλάιμα των σκύλων. Ο καρεκλόβιος ειδικός με τον πλακουτσωτό απ' την καρέκλα κώλο πατάει τον κομπό του και το φερέφωνο — πόνι δίνει την απαιτούμενη τσιμπιά στο λαιμό, ανάλογα.

Τα μικροπνόνια της εξουσίας ρίχνουν το σύνθημα: Το ΠΑΣΟΚ δίνει τη μάχη για τον Έλληνα αγρότη. Λόγω έλλειψης γνώσης για διαμόρφωση γνώμης ο χορός επαναλαμβάνει.

Πλήθος συνθήματα γραμμένα σε χωριά και κωμοπόλεις αναγγέλλουν την καινούρια εποχή. Είναι η πρώτη φορά που άρχοντες από σόι φροντίζουν για τους υπήκοους, στηριζόμενοι στη φαυλότητα και αχρειότητα του κάθε χρώματος αυλοκολάκων, ποντάροντας στη χρόνια κατάσταση παθητικοποίησης.

Εκδοχή πρώτη: Πρόκειται για θαύμα

Ολόκληρος ο κρατικός μηχανισμός με τα καλογυαλισμένα γρανάζια του τώρα πρασινολαδωμένα, ο ίδιος που υπηρέτησε Χούντα και δεξιά με χαφιέδες, αρχιμπάτσους — μικρομπάτσους και δουλοπρεπείς υπαλληλίσκους, αποκεντρώνεται και απογραναζώνεται για όφελος της περιφέρειας άρα ευεργετείται άμεσα η αγροτική τάξη. Συμπέρασμα: επανάσταση από τα πάνω για πρώτη φορά στην παγκόσμια Ι-

στορία. Κρυφή αλήθεια: Η εξουσία αμφισβητούμενη προσπαθεί να δημιουργήσει βάσεις - ρίζες και πηγές παντού όπου γίνεται.

Εκδοχή δεύτερη:

Η μεγαλύτερη απάτη του κεφάλαιου και των πολιτικάντηδων ή η CIA κρατά κι άλλους άσους στο μανίκι.

Το πέρασμα θεσμών που έχουν κύριο χαρακτηριστικό την εξάλειψη κάθε μορφής αληθινής (άμεσης) δημοκρατίας αποτελεί την αιχμή του δόρατος της επίθεσης (συνεχούς) των αστών κάτω από όποια σημαία (δεξιά ή «αριστερή») κι αν γίνεται. (Ευτυχώς που έγινε και το νέο κόμμα της δεξιάς «αριστεράς» κι άλλοι θέλουν να μας σώσουν δηλαδή).

Η δημιουργία της σχέσης πρόεδρος — ψηφοφόρος σε μικροκοινωνίες όπως τα χωριά μέσω θεσμών που επιβάλλει το «σοσιαλιστικό ιερατείο» (η τωρινή εξουσία) διακινεί την ύπαρξη της εξουσίας καθιστώντας αναγκαία και την ύπαρξη αυτού του ίδιου του «ιερατείου» ή όποιου άλλου.

Η ευθύνη των «κομμουνιστών» του Κ.Κ.Ε. είναι τεράστια. Το Κ.Κ.Ε. αφομοιωμένο ολοκληρωτικά μέσα στους θεσμούς αποτελεί τη γαρνιτούρα του συστήματος.

Δρομέας αποστάσεων — λαχανιασμένος ψηφοφόρος.

Το άνοιγμα πολλών μετώπων που καλύπτουν πλήθος ενδιαφέροντα, προκαλεί στην κοινωνία της σχετικής αφθονίας την αφθονία της αρχηγίας. Δήμος - κοινότητα, συνεταιρισμός, αγροτικός σύλλογος, πολιτιστικός σύλλογος, αθλητικός σύλλογος (μόνο ποδόσφαιρο) σύλλογος γονέων και κηδεμόνων, τοπική οργάνωση ΠΑ.Σ.Ο.Κ., Τ.Ο της Ν.Δ., Η παγίδα είναι καλά στημένη, και προωθεί με κάθε τρόπο την έλλειψη συνολικής κριτικής θεώρησης και γι' αυτό και συνολικής αντιμετώπισης των προβλημάτων.

Τα τόσα δημιουργήματα (ευτυχώς που οι άγριοι που απέμειναν ή μάλλον οι βασιλιάδες τους αγνοούν τα περί της δημιουργίας συλλόγων), παρά το ότι δεν έχουν λόγους ύπαρξης, (δεν υπάρχουν οι λόγοι για τους οποίους υποτίθεται ότι υπάρχουν) συνεχίζουν να ζουν μουμιοποιημένα, αναπαράγοντας προέδρους με 4ετή θητεία και πολλούς - πολλούς ψηφοφόρους (μεγάλο πράγμα να ρίχνεις χαρτιά στην κάλη καμιά δεκαριά φορές στα τέσσερα χρόνια στην ελληνική Προεδρευόμενη δημοκρατία).

Για όσους δεν καλύπτονται (γυναίκες μέσης ηλικίας στις γειτονιές) υπάρχουν τα ήθη, τα έθιμα για να αναζωογονείται το κουτσομπολιά, η «κοινωνική κριτική» των ψηφοφόρων. Ύστερα είναι και οι τσιμπούρες της Τ.Υ. Το δελτίο ειδήσεων των 9 και η παρουσίαση αποσπασμάτων από τις συνεδριάσεις του αποσπασματικού κοινοβουλίου.

Το Ελληνικό μυαλό που φτιάχνει η «δη-

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

(Η ραχοκοκκαλιά του έθνους στις προεκλογικές εκστρατείες των κομμάτων)

ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

Καθώς βαδίζω μια σκιά μ' ακολουθεί από πάνω σαν βαρύ νέφος ή φτερό δυσοίωνου πουλιού. Είναι μαζί μου όπου και να πάω, μαζί μου ότι και να κάνω και δεν αφήνει ούτε να δω τον ήλιο του θεού.

Κ. Καρυωτάκης

μοκρατία» είναι έτοιμο: — Είδες ο ληστής, είχε τατουάζ στο στήθος και το μπράτσο; άρα όσοι έχουν τατουάζ είναι ληστές.

Συνήθως τα παιδιά από αγροτικές οικογένειες εντάσσονται στην παραγωγή από πολύ νεαρή ηλικία.

Μέσα στην υπάρχουσα θεσμοποιημένη από τους αφέντες κατάσταση, ο χρόνος δε μετρά για τη γνώση, αλλά μετρά για παραγωγή ανθεών καλλιεργούμενων σε θερμοκήπια για εξαγωγή στην Ευρώπη. (Λέτε να αρχίσουν οι Βορειοευρωπαίοι προλετάριοι σε περιόδους μεγαλύτερων κρίσεων να τρώνε γαρύφαλλα;) Από παλιότερους δε μπορεί να περιμένει κανείς τίποτα εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις (συνήθως παλιοί ΕΑΜίτες). Οι υπόλοιποι βέβαια ψηφίζουν ΠΑΣΟΚ — Ν.Δ — ΚΚΕ καμιά φορά (και ο σύντροφος Χαρίλαος έχει κόμμα που καταντάει φαίνεται πελατειακό) και δίνουν συμβουλές σε πατρικό τόνο: Κοίτα τη δουλειά σου. Τι σε μέλει εσένα;... Πάρωπίδες και σήψη χωρίς ίχνος ενοχής.

Ο πλήρης έλεγχος της διαμόρφωσης προσωπικότητας, και «πολιτών» (αν πολιτής σημαίνει ψηφοφόρος δηλαδή υπήκοος) ανήκει στην Τηλεόραση και τις εφημερίδες.

Μπορεί κανείς να μιλήσει για χρόνια δηλητηρίαση.

Όλα αυτά συντέλεσαν στην ολοκληρωτική αφομοίωση του αγροτικού κινήματος από τον εξουσιαστικό μηχανισμό. Το θα-

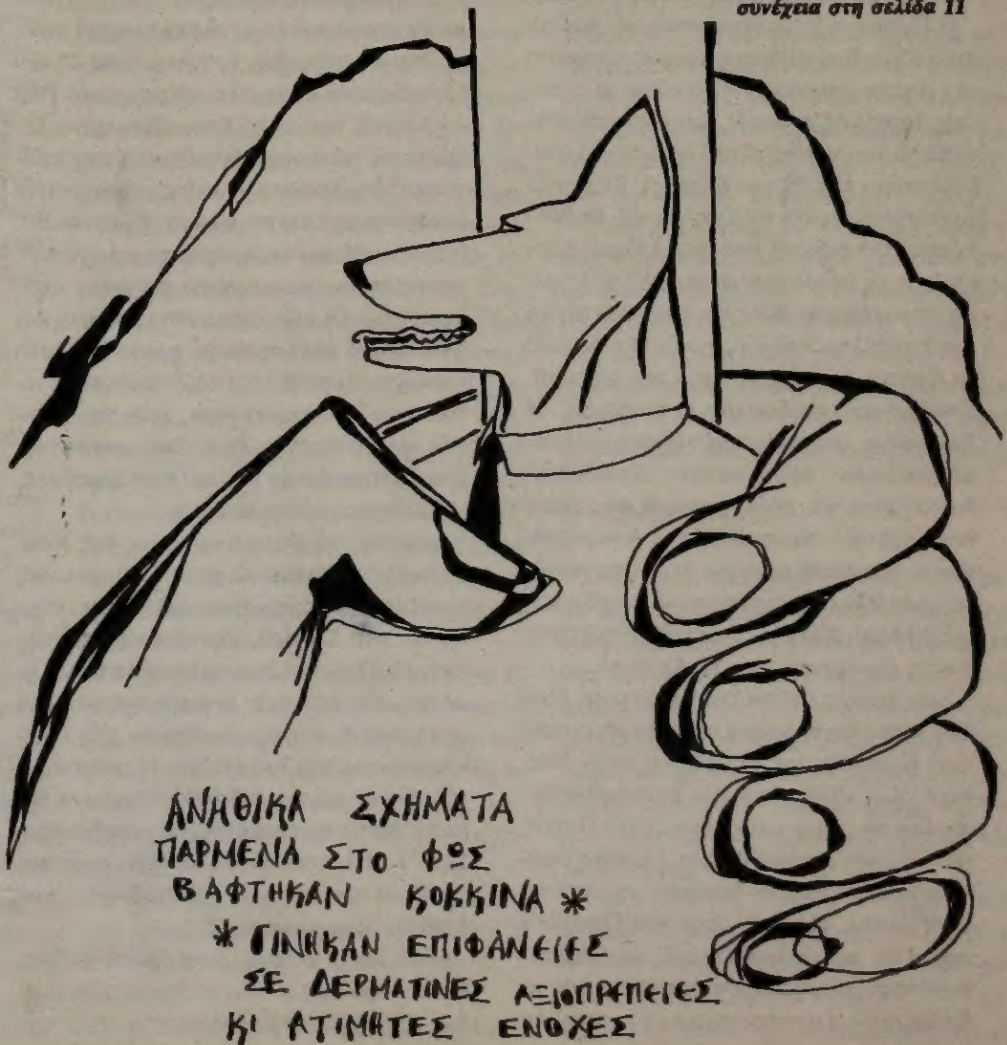
νατηφόρο χτύπημα στις λίγες υπάρχουσες αναλαμπές του αγροτικού κινήματος δόθηκε από την ίδρυση των λεγόμενων αγροτικών συλλόγων. Όταν το κίνημα ήταν ανοργάνωτο και αυθόρμητο, σε κινητοποιήσεις που γίνονταν πάντα αυθόρμητα, ξεπηδούσαν συντονιστικές επιτροπές για την κλιμάκωση των αγώνων κ.τ.λ. δηλαδή η πάλη, η αναγκαιότητα του αγώνα δημιουργούσε μορφές οργάνωσης ελαστικές.

Η Ρ. Λούξεμπουργκ γράφει: Ένα συνδικάτο μπορεί να διατηρηθεί μόνο με την επαναστατική πάλη. Όμως οι κρατιστές — εξουσιαστές και τα φερέφωνα τους είτε είναι μέλη του ΠΑ.Σ.Ο.Κ της Ν.Δ. και του Κ.Κ.Ε προλαβαίνουν. Προλαβαίνουν να «οργανώσουν».

Τώρα υπάρχει το αγροτικό κίνημα οργανωμένο σύμφωνα με τα συμφέροντα του κράτους και της αστικής τάξης. Τώρα υπάρχει η λεβέντικη ΓΕ.Σ.Α.ΣΕ με τους μόνιμους υπαλλήλους της και τους καρεκλόβους ηγέτες, που απολαμβάνουν τιμές από τα ιερατεία με αντάλλαγμα την ανασταλτική — κατασταλτική δραστηριότητα σε κάθε κινητοποίηση. Εν τούτοις οι «ηγετίσκους» δεν χάνουν καμιά ευκαιρία να παραβρεθούν σε επίσημα γεύματα και κοσμικές δεξιώσεις.

Όσο για τα «αγωνιστικά προεδρεία» των αγροτικών συλλόγων δεν χάνουν την ευκαιρία να συνευδοποιήσουν τον αγροτικό κόσμο, όπως γράφει και το καταστατικό τους που σχεδίασαν ειδήμονες των α-

συνέχεια στη σελίδα 11

ΑΝΗΘΙΚΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΜΕΝΑ ΣΤΟ ΦΟΣ

ΒΑΦΤΗΚΑΝ ΚΟΚΚΙΝΑ *

* ΓΙΝΗΚΑΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΕΣ

ΣΕ ΔΕΡΜΑΤΙΝΕΣ ΛΕΙΟΠΡΑΠΕΙΕΣ

ΚΙ ΑΤΙΜΗΤΕΣ ΕΝΟΧΕΣ

συνέχεια από τη σελίδα 10

γώνων και του σοσιαλισμού. Πότε - πότε διοργανώνουν κανένα χορό ή κανένα έρανο. Πάντως η βασική και κύρια κίνησή τους είναι η έκδοση ημερολόγιου με ευχές για τον καινούριο χρόνο. Από την άλλη οι συνεταιριστικές οργανώσεις με τη μικροαστική βάση τους ανταγωνίζονται επί ίσους όρους με την Ελαιδα και τις λίγες πολυεθνικές που τυποποιούν αγροτικά προϊόντα.

Όμως οι θεατές είναι τώρα δυσαρεστημένοι.

Όλοι φωνάζουν: πρόγραμμα — πρόγραμμα — πρόγραμμα.

Οι «σύντροφοι» του Κ.Κ.Ε. με αργά βήματα γεροντικά ανεβαίνουν στη σκηνή συνδιάζοντας την Τολιατική ανοικοδόμηση — απορρόφηση απ' το σύστημα και το σταλινισμό. Όλα για να βγουν «δικοί μας αγωνιστές» πρόεδροι στους αγροτικούς σύλλογους με καταστατικά εγκριμένα από τα στρατοδικεία. (Εξουσία και μητέρα κι εμείς μικρά παιδιά σε συντηρούμε, άφησε και σε μας μια γωνίτσα).

Δράμα με τρία πρόσωπα.

Το δεύτερο πρόσωπο η Ν.Δ. όπως πάντα απλώνει δίχτυα. Οι αλιείς της, χουντικοί χαφιέδες ή μόλις συνταξιοδοτηθέντες από τα σώματα ασφάλειας εθνικόφρονες (λείπει σ' αυτό το κόμμα το «νέο αίμα» στην επαρχία), φωνάζουν παθιασμένα και γράφουν στους τοίχους: Το αυτοκίνητο ανήκει στον ιδιοκτήτη του.

Όμως να και το τρίτο πρόσωπο, το πρόσωπο της ημέρας, η εξουσία η τωρινή η σημερινή κάστα που διαχειρίζεται και εκσυγχρονίζει το σύστημα για να του εξασφαλίσει μακροβιότητα. Είναι το «πράσινο» ΠΑ.ΣΟ.Κ. Σχήμα απροσδιόριστο εξ αιτίας των αντιφάσεων και των αντιτιθέμενων συμφερόντων που συνδιάζει.

Βιομήχανοι και μεταπράτες — αστοί — αντιπρόσωποι πολυεθνικών — παλιοί «κεντρώοι» και κάθε είδους σοσιαλιστές από την πολυθρόνα, περισπούδαστοι οικονομολόγοι, καβάλησαν το σοσιαλιστικό άλογο και ωσάν ένα σώμα, σαν ένας νέος Δον-Κιχώτης αποφάσισαν να μας σώσουν. Πρώτοι θα σωθούν οι αγρότες.

Καταβάλλονται απεγνωσμένες προσπάθειες, αλλά φαίνεται πως ο ορός είναι λίγο χαλασμένος, γιατί υπάρχουν ακόμα αυτοί οι λίγοι που επιμένουν να τσαλαπατούν

τα προϊόντα τους στις πλατείες, προς έκπληξη των αιώνια ίδιων εμπορομεσζόντων.

Υπάρχουν τα λίγα (τουλάχιστον) ριζοσπαστικά στοιχεία στον αγροτικό κόσμο.

Βασικό πρόβλημα αδυναμίας είναι η έλλειψη (ολοκληρωτική) αντιεξουσιαστικής προπαγάνδας.

Κι αυτό είναι ίσως ένας από τους λόγους που και οι πιο «άγριες» κινητοποιήσεις περιορίζονται σε στενά οικονομικίστικα αιτήματα που κι αν οι εξουσιαστές «εγκρίνουν» θα πάρουν πίσω αυτά που δώσανε αλλιώς, κι όχι σε αντιθεσμικά αιτήματα.

Και μια ευχή

Αναγκαία θα ήταν η έκδοση μιας μικρής και εύκολα κατανοητής μπροσουράς που θα έκανε μικρές περιγραφές για την παγίδα της μηχανοποίησης της αγροτικής παραγωγής στο υπάρχον σύστημα. π.χ. μέσος όρος γης 35 στρέμματα περίπου, απ' τα 35 στρέμματα αυτά πρέπει μια οικογένεια να κατέχει - συντηρεί μηχανήματα αξίας 3-4 εκατομμυρίων γα να καλλιεργεί στο όνομα της «ατομικής ιδιοκτησίας». Αθάνατες Ford — Stayer — MASSEY FERKESON (εταιρείες που κατασκευάζουν και τρακτέρ) για σας θα δουλεύουμε.

Εταιρείες που κατασκευάζουν φυτοφάρμακα π.χ. Bayer — Hoecht κ.τ.λ. (κάθε λίγο αποσύρεται και κάποιο επικίνδυνο «σκεύασμα» από την κυκλοφορία).

Τυποποίηση — εμπορία αγροτικών προϊόντων. Δρουν 2-3 πολυεθνικές και σ' αυτόν τον τομέα... και τόσα άλλα όπως δάνεια (η ξακουστή Α.Τ.Ε.) τιμές που πληρώνει ο καταναλωτής που είναι περίπου τριπλάσιες απ' αυτές που πληρώνεται ο παραγωγός, όπως σουλτανίνα (σταφίδα) τιμή στο παραγωγό 150 δρχ. περίπου τιμή που αγοράζουν (στην Αθήνα) 360 δρχ.

Επίσης η μπροσουρά θα μπορούσε να περιέχει μια σύντομη περιγραφή των κολεκτιβοποιήσεων που γίνανε στην Ισπανία στον αγροτικό χώρο.

Τέλος θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σα μια μορφή επίθεσης και μελλοντικής επένδυσης.

Η μπροσουρά θα μπορούσε να διακινηθεί στην επαρχία από συντρόφους ή ομάδες συντρόφων.

Ένας αγρότης

ΚΙ' ΑΛΛΗ ΤΗΣ „ΕΙΣΟΔΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Κύριε Διευθυντή,

Στα πλαίσια της καταστολής που έχει αρχίσει να μεθοδεύει τα τελευταία χρόνια το ΠΑΣΟΚ απέναντι σε ορισμένες κοινωνικές ομάδες (νεολαία, ανεργους, απεργούς κ.λ.π.) πραγματοποιήθηκε και στην Καβάλα η περιβόητη "επιχείρηση Αρετή".

Οι τοπικοί εκπρόσωποι του "νόμου και της τάξης" (οι οποίοι υποτίθεται ότι έχουν εγκαινιάσει νέες σχέσεις με τον πολίτη, θέλοντας ίσως να μιμηθούν το ζήλο των συναδέλφων τους σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη έκαναν κάτι παραπάνω από αισθητή την παρουσία τους στο κέντρο της Καβάλας.

Ετσι την Παρασκευή 3-4-87 από 23.00 μ.μ. - 2.00 π.μ. με πρόσχημα την εξάλειψη της εγκληματικότητας και τον έλεγχο της ομαλής λειτουργίας των νυχτερινών κέντρων έκαναν ντου σε στέκια νεολαίας, εξακριβωσης στοιχείων, σωματικές έρευνες, μπλόκα σε μηχανάκια και αυτοκίνητα.

Καταγγέλλουμε την προκλητική στάση της αστυνομίας η οποία έχει σαν σκοπό να τρομοκρατήσει την νεολαία και να εθίσει την κοινή γνώμη στην ολοένα αυξανόμενη αστυνόμευση και στον έλεγχο της ζωής μας.

Καταγγέλλουμε την στάση που κράτησαν όσες τοπικές εφημερίδες εκθίασαν το γεγονός και έσπευσαν να τονίσουν την επιτυχία της επιχείρησης.

Επειδή η αστυνομική διεύθυνση Καβάλας

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΡΩΪΝΗ
ΚΑΒΑΛΑΣ (8/4/87)

έχει δηλώσει πως η "επιχείρηση αρετής" θα επαναλαμβάνεται σε τακτά χρονικά διαστήματα ΤΟΝΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ τέτοιες ενέργειες που δείχνουν τον ρατσισμό απέναντι στη νεολαία και προωθούν τον κοινωνικό εκφοβισμό δεν θα μείνουν αναπάντητες.

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΑΡΕΤΗΣ» ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ

Το παλιό μέτρο των επιχειρήσεων «αρετής» εμφανίστηκε και στην Καβάλα. Την Παρασκευή 3.4.87 ασφαλίτες καθώς και 40 περίπου μπάτσοι με στολή, με συνοδεία εισαγγελέα, εισβάλλαν σε διάφορα μαγαζιά — στέκια της νεολαίας της Καβάλας (PUB, καφετερίες, μπαράκια). Οι έλεγχοι ταυτοτήτων, η σωματική έρευνα, η προσαγωγή πολλών ατόμων στην Ασφάλεια, ο έλεγχος αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών, αλλά και η σημείωση των στοιχείων των ταυτοτήτων χωρίς να συντρέχουν ουσιαστικοί λόγοι, απλώς και μόνο για προληπτικούς και κατασταλτικούς σκοπούς, όπως οι ίδιοι δήλωσαν την επόμενη μέρα, ήταν το αποτέλεσμα της επιχείρησης «αρετής» στη Καβάλα.

Τις επόμενες μέρες στο Τύπο της Καβάλας (καθώς και στην εφημερίδα Πρώτη), δημοσιεύτηκε η καταγγελία, που δίνεται παρακάτω, και μοιράστηκε επίσης προκήρυξη.

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
«ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ»
ΟΜΑΔΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ
ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
ΜΑΘΗΤΩΝ

ANNE HANSEN

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ

Η Anne Hansen είναι μια απ' τους 5 του Βανκούβερ, μια ομάδα Καναδών που έκαναν μια σειρά από βομβιστικές επιθέσεις το 1982 και για τις οποίες έχουν βαριές καταδίκες. Σ' αυτές τις ενέργειες συμπεριλαμβάνονται η τοποθέτηση βομβών στο εργοστάσιο Litton που κατασκευάζει ηλεκτρονικά εξαρτήματα για τους Κρουζ, σ' ένα υποσταθμό υδροηλεκτρικής ενέργειας στο νησί Βανκούβερ και στο κατάστημα Red Hot Video όπου προβάλλονται πορνο-βίντεο. Η Anne καταδικάστηκε σε ισόβια. Το παρακάτω κείμενο ανήκει σ' αυτήν και γράφτηκε κατά τη διάρκεια της δίκης της.

Οταν κοιτάζω πίσω, στον περασμένο ενάμιση χρόνο, συνειδητοποιώ ότι πήρα ένα μάθημα. Όχι το είδος του μαθήματος που αρκείτο άνθρωποι θα έλπιζαν ότι πήρα, αλλά μέσα απ' την άμεση εμπειρία της ζωής, ξανάμαθα ό,τι κάποτε είχα καταλάβει θεωρητικά — τα δικαστήρια δεν έχουν καμιά σχέση με τη δικαιοσύνη και η φυλακή είναι το μέρος όπου τιμωρούν τα θύματα αυτής της κοινωνίας.

Εδώ και πολλά χρόνια έχω κατανοήσει ότι το σύστημα δικαιοσύνης είναι ένα σύστημα αδικίας, όταν το δει κανείς μέσα στο ευρύτερο κοινωνικό πλαίσιο. Είχα αντιληφθεί ότι το κοινοβούλιο είναι ένας χώρος όπου οι άνθρωποι κάνουν νόμους για να προστατεύσουν τις μεγάλες μπιζνες, τους πλούσιους και το status quo.

Η αστυνομία χρησιμεύει για να εφαρμόζει τους νόμους, τα δικαστήρια δημιουργήθηκαν για να δικάζουν όσους παραβαίνουν τους νόμους και οι φυλακές φτιάχτηκαν για να τιμωρούν τον «ένοχο».

Η πίστη μου στο σύστημα απονομής δικαιοσύνης άρχισε να καταρρέει καθώς μεγάλωσα και είδα τις μεγάλες μπιζνες να συνθλίβουν ανθρώπους πουλώντας σε ψηλές τιμές προϊόντα που είχαν παραχθεί με χαμηλό κόστος, βιομηχανίες πρώτων υλών να βιάζουν και να καταστρέφουν τη γη, κυβερνήσεις να παράγουν πυρηνικά οπλοστάσια ικανά ν' αφανίσουν τη ζωή στον πλανήτη μας, πορνογραφικά περιοδικά να παρουσιάζουν το βιασμό, τις αιμομικτικές και σεξουαλικές επιθέσεις, σαν φυσιολογικά και γοητευτικά πράγματα, τους Ινδιάνους να συνωστίζονται σα ζώα σε ειδικές περιοχές (ρεζέρβες) για να πεθάνουν. Όλ' αυτά τα εγκλήματα ενάντια στη γη και την ανθρωπότητα είναι νόμιμα. Προστατεύονται και καθαγιάζονται απ' το κοινοβούλιο, τα δικαστήρια, το νόμο και την αστυνομία.

Στην Ουαλά, όπου πέρασα τους τελευταίους 16 μήνες, ανακάλυψα ότι το 70% του πληθυσμού της φυλακής είναι Ινδιάνες, παρότι οι Ινδιάνοι δεν αποτελούν παρά το 1% του συνολικού πληθυσμού των «έξω». Αυτός ο δυσανάλογος αριθμός φυλακισμένων Ινδιάνων συναντιέται σ' όλες τις φυλακές του Καναδά και αντανakλά το ρατσισμό της χώρας μας.

Όλους όσους συνάντησα στη φυλακή είναι φτωχοί. Κανείς δεν έχει αυτοκίνητα, σπίτι ή οτιδήποτε. Βρίσκονται εκεί επειδή ήταν αναγκασμένοι να καταφύγουν στο έγκλημα για να επιβιώσουν σε μια κοινωνία που δεν έχει καμιά θέση γι' αυτούς. Ποτέ δεν κατείχαν δασικές εταιρείες που απογυμνώνουν ολόκληρα βουνά απ' τα δάση, ούτε χειρίστηκαν δολοφονικά πυρηνικά όπλα ή έκλεψαν πετρέλαιο απ' τις Αραβικές χώρες για να το πουλήσουν πάμφθηνα στη Β. Αμερική.

Στην αρχή, όταν με συνέλαβαν, τρομοκρατήθηκα απ' τα δικαστήρια και τη φυλακή. Σ' αυτό το φόβο βασίστηκε η πίστη μου ότι εάν έμπαινα στο νόμιμο παιχνίδι, θα αθωνόμουν ή θα μειωνόταν η ποινή μου. Αλλά αυτοί οι τελευταίοι 8 μήνες στο δικαστήριο όξυναν την αντίληψή μου και με βοήθησαν να δω τελικά ότι το νόμιμο παιχνίδι είναι σπληνικό και οι πολιτικοί κρατούμενοι είναι απ' τα πριν σταμπαρισμένοι και καταδικασμένοι.

Απ' την αρχή του Γενάρη του 1983, η αστυνομία διοργάνωνε, παράνομα συνεντεύξεις τύπου και προμήθευε τα μέσα μαζικής ενημέρωσης με φωτογραφίες, αποδεικτικά στοιχεία και πληροφορίες που αποτελέσαν τη βάση για μια πανεθνική εκστρατεία που μας παρουσίαζε σαν τρομοκράτες. Μας περιέγραφαν σαν επικίνδυνους, ψυχωτικούς εγκληματίες, χωρίς πολιτική συνείδηση.

Στη διάρκεια της διαδικασίας, απ' τις καταθέσεις της αστυνομίας έγινε φανερό

ότι έκανε παράνομες ενέργειες στη διάρκεια των ερευνών της. Η Υπηρεσία Ασφαλείας, κατά πάσα πιθανότητα, παρακολούθησε τη Γυναικεία Εμπρηστική Ταξιαρχία (W.F.B.) όταν έβαλε τις βόμβες, εφόσον η Julie* και εγώ βρισκόμασταν υπό στενή παρακολούθηση επί 24ώρου βάσεως μέρες πριν και κατά τη διάρκεια της μέρας της βομβιστικής επίθεσης.

Η CLEU (Συντονισμένη Μονάδα Εφαρμογής του Νόμου) μπούκαρε παράνομα στο σπίτι μας και στο διαμέρισμα του Doug για να τοποθετήσει μικρόφωνα. Αλλά, παρόλα αυτά, ο δικαστής αποδέχθηκε τις αποδείξεις που βασίστηκαν στην υποκλοπή του τηλεφώνου. Αυτό μου διδάξε ότι υπάρχει ένας νόμος για τους ανθρώπους και κανένας για την αστυνομία.

Τις δυο τελευταίες μέρες κατέθεσαν μάρτυρες που είναι ακτιβιστές σχετικά με διάφορα κοινωνικά ζητήματα. Μίλησαν εκτεταμένα για τις προσπάθειες τις δικές τους και άλλων ομάδων να εμποδίσουν τις δοκιμές των Κρουζ, τη δημιουργία της γραμμής Cheekeye — Dunsmuir και τη λειτουργία του Red hot Video. Νομίζω ότι έχει γίνει φανερό απ' τις καταθέσεις τους ότι σε κάθε περίπτωση έχουν εξαντλήσει όλα τα νόμιμα κανάλια κοινωνικής διαμαρτυρίας. Είναι επειδή δεν υπήρχε κανένας νόμιμος τρόπος να σταματήσουν να γίνονται αυτά τα εγκλήματα που ένοιωσα ότι έπρεπε να καταφύγω σε παράνομες ενέργειες για να το καταφέρω.

Αν και γνώριζα ότι λίγες μαχητικές ενέργειες δεν θα έκαναν την επανάσταση ούτε θα σταματούσαν αυτά τα έργα, πίστευα ότι ήταν απαραίτητο να αρχίσει ν' αναπτύσσεται ένα κίνημα υπόγειας αντίστασης που θα ήταν σε θέση να κάνει σαμποτάζ και απαλλοτριώσεις και θα μπορούσε να δουλεύει μακριά απ' την παρακολούθηση της αστυνομίας. Η ανάπτυξη ενός κινήματος αποτελεσματικής αντίστασης δεν είναι υπόθεση μιας νύχτας — παίρνει δεκαετίες για να συγκροτηθεί και να εξελιχθεί. Πρέπει να ξεκινήσει από κάπου, μικρό αριθμητικά στην αρχή, και το αν θα είναι επιτυχημένο και αποτελεσματικό θα εξαρτηθεί από εμάς τους ίδιους.

Αν και έκανα αυτές τις τρεις πολιτικές ενέργειες, δεν ήταν το αποτέλεσμα της κορύφωσης ενός νόμιμου αγώνα γύρω απ' αυτά τα ζητήματα.

Στην ουσία, ένα κίνημα υπόγειας αντίστασης πρέπει ν' αναπτύξει μια στρατηγική πολιτική ανάλυση και δράση που να βασίζονται στην σύλληψη της οικονομικής και πολιτικής πραγματικότητας του κράτους. Αντί ν' αντιδράμε σε κάθε ζήτημα που προκύπτει, κάναμε ενέργειες που ήταν βασισμένες σε μια ανάλυση. Μ' αυτό τον τρόπο, εάν πραγματικά αναπτυχθεί ένα αποτελεσματικό κίνημα αντίστασης, μπορούμε να γίνουμε υποκείμενα που καθορίζουν την Ιστορία, αντί ν' αντιμετωπίζουμε μεμονωμένα κάθε φανερό σύμπτωμα της αρρώστιας του συστήματος.

Η πολιτικής της Άμεσης Δράσης κατανόησε τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στο милитарισμό, το σεξισμό, την καταστροφή του περιβάλλοντος και τον ιμπεριαλισμό. Είδαμε ότι όλα αυτά τα προβλήματα είναι ριζωμένα στο σύστημα αξιών και τον τρόπο σκέψης που λέγεται καπιταλισμός και πατριαρχία. Αυτές οι αξίες μεταδίδονται απ' τη μια γενιά στην άλλη μέσα απ' τους θεσμούς αυτής της κοινωνίας — τις πολυεθνικές εταιρείες, τα σχολεία, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, την εκκλησία και την εμπορευματική κουλτούρα.

Η κυρίαρχη αξία αυτής της κοινωνίας μπορεί να συνοψιστεί σε μια λέξη: χρήμα. Κάθε ζωντανό ον πάνω στη γη μετατρέπεται σε αξία προσοδοφόρα για το καπιταλιστικό οικονομικό σύστημα. Οι γυναίκες, τα ζώα, οι άνθρωποι του Τρίτου Κόσμου και το φυσικό περιβάλλον μετατρέπονται σ' εμπορεύματα κι έτσι αντικειμενοποιούνται. Οι εργάτες αξίζουν για την παραγωγικότητά τους, οι γυναίκες έχουν αξία σαν σεξουαλικά αντικείμενα, τα ζώα σα φαγητό ή γούνες, το περιβάλλον σαν πηγή πρώτων υλών. Εάν κάποια ζωντανή

ύπαρξη δεν έχει οικονομική αξία για το καπιταλιστικό σύστημα, τότε είναι άχρηστη. Κατά συνέπεια, οι παραδοσιακοί Ινδιάνοι γίνονται θύματα γενοκτονίας και τεράστιες εκτάσεις γης καταστρέφονται. Έτσι η ενέργεια ενάντια στο Litton, τη γραμμή Cheekeye — Dunsmuir και η ενέργεια της Γυναικείας Εμπρηστικής Ταξιαρχίας (Women Fire Brigade), δεν είχαν — τουλάχιστο για μένα — αποσπασματικό προσανατολισμό, αλλά αποτελούσαν την πολιτική μας αντίσταση μεταφρασμένη σε δράση.

Αντίθετα με τις θεωρίες του κράτους και της αστυνομίας, η Άμεση Δράση και η Γυναικεία Εμπρηστική Ταξιαρχία ήταν δυο διαφορετικές ομάδες. Απ' τους πέντε από μας που κατηγορήθηκαν για τις βόμβες στο Red Hot Video, μόνο η Julie και εγώ συμμετείχαμε σ' αυτή την ενέργεια. Κανένας άντρας δεν πήρε μέρος σ' αυτή την επίθεση. Ο Doug, ο Brent και ο Gerry, απλώς έτυχε να ζουν με τη Julie κι εμένα ή να μας επισκέπτονται. Η Γυναικεία Εμπρηστική Ταξιαρχία δεν ήταν μια σταθερή ομάδα, αποτελούνταν απλώς από γυναίκες που ενώθηκαν με στόχο τον εμπρησμό του Red Hot Video, επειδή νοιώθαμε ότι δεν υπήρχε άλλος τρόπος να σταματήσουμε την εξάπλωση της βίαιης πορνογραφίας.

Η Άμεση Δράση έκανε τις επιθέσεις ενάντια στο Litton και το Cheekeye — Dunsmuir. Ειλικρινά λυπάμαι που τραυματίστηκαν άνθρωποι στο βομβισμό του Litton. Είχαν παρθεί όλες οι προφυλάξεις για ν' αποτραπούν αυτοί οι τραυματισμοί και αμέσως σχεδόν μετά το βομβισμό κυκλοφόρησε κείμενο που ζητούσε συγγνώμη από τους τραυματίες και εξηγούσε γιατί συνέβη κάτι τέτοιο. Αλλά επίσης πρέπει να προσθέσω ότι κριτικάρω συνολικά την ενέργεια του Litton, γιατί ήταν λάθος για την Άμεση Δράση να τοποθετήσει μια βόμβα κοντά ή μέσα σ' ένα κτίριο που δούλευαν άνθρωποι, ανεξάρτητα απ' τον αριθμό των προφυλάξεων που πάρθηκαν. Όταν κάνουν τέτοιες ενέργειες οι επαναστάτες ποτέ δεν πρέπει να βασίζονται στην αστυνομία ή στη φρουρά ασφαλείας για να αδειάσουν το κτίριο και να σώσουν τις ζωές των ανθρώπων.

Πάντα θα ζω με τη συνείδηση ότι είμαι υπεύθυνη γι' αυτά τα λάθη, αλλά το γεγονός αυτό δε θάπρεπε ποτέ να επισκιάσει τον αμέτρητο πόνο και την οδύνη που το Litton προσφέρει κάθε μέρα και τη δυνατότητα αφανισμού του πλανήτη που ενσαρκώνουν οι Κρουζ. Καθημερινά αργοπεθαίνουν εκατομμύρια ανθρώπων, επειδή ξεδεύονται τόσα πολλά λεφτά και ανθρώπινος κόπος στη διεθνή πολεμική βιομηχανία, αντί να χρησιμοποιηθούν για να τραφούν οι άνθρωποι σ' όλο τον κόσμο. Στον Καναδά έχουν γίνει μεγάλες περικοπές στις κοινωνικές παροχές για να μπορεί η κυβέρνηση να δίνει περισσότερα χρήματα στην πολεμική βιομηχανία. Για παράδειγμα, η Ομοσπονδιακή κυβέρνηση πρόσφατα έδωσε στο Litton 26.400.000 δολάρια.

Όσοι ανοίγουν δουλειές σαν το Litton, το B.C. Hydro και το Red Hot Video είναι οι πραγματικοί τρομοκράτες. Είναι ένοχοι εγκλημάτων ενάντια στη γη και την ανθρωπότητα, και παρόλα αυτά είναι ελεύθεροι να συνεχίσουν τις νόμιμες δραστηριότητές τους, ενώ όσοι αντιστέκονται και όσοι είναι θύματα αυτής της Κοινωνίας παρμένουν στη φυλακή. Πώς εμείς, που δεν έχουμε στρατούς, όπλα, εξουσία και χρήματα να σταματήσουμε αυτά τα εγκλήματα προτού καταστραφεί ο πλανήτη μας; Πιστεύω ότι αν υπάρχει κάποια ελπίδα για το μέλλον, αυτή βρίσκεται στον αγώνα μας.

Anne Hansen

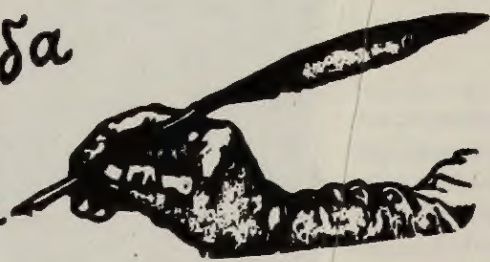
Πηγή: Anarchist Feminist Magazine, Winter 1985

*Πρόκειται για τη Julie Belmas η οποία, κατά την εκδίκαση της έφεσής της το 1985 θ' αποκηρύξει τις ενέργειες ενάντια στο Litton και το Red Hot Video και θα κατονομάσει και θα περιγράψει ενέργειες των υπολοίπων του Βανκούβερ (βλ. άρθρο «οι 5 του Βανκούβερ έμειναν 4», Δοκίμη No 5)

Η «ΔΟΚΙΜΗ» σε κάθε τεύχος θα δημοσιεύει κείμενα και γραμματα χωρίς περιοχές με γεγονότα, καταγγελίες, απόψεις, κριτικές και προβληματισμούς.

Τα γράμματα να στέλνονται στην Τ.Θ. 20050 100 22 ΑΘΗΝΑ, και αν είναι δυνατόν να μην έχουν μεγάλη έκταση.

Προς
Εφημερίδα
Δοκιμή

Προς «Δοκιμή» για δημοσίευση:

Στο υστερόγραφο γράμματος ενός αναγνώστη σου (φύλλο 16) διάβασα πάλι σχετικά με το γράμμα που είχε σταλθεί στον τύπο από διάφορες ομάδες όπου διαχωρίζαν τη θέση τους από τις ενέργειες της Αναρχικής Δράσης το περσινό καλοκαίρι. Ο αρθρογράφος αποκαλεί αυτό το δικαίωμά τους να διαφωνούν και να το δηλώνουν ανοικτά, προβοκατόρικη δήλωση μετάνοιας και την πράξη τους μνημείο νεροπής για το αναρχικό κίνημα. Εκφράσεις βαριές που ελπίζω να πάρουν την πρόποσα απάντηση από αυτούς στους οποίους απευθύνεται. Αν και προσωπικά θεωρώ κι εγώ λανθασμένες αυτές τις ενέργειες δεν θα επιχειρηματολογήσω τουλάχιστον τώρα θεωρητικά πάνω στην άποψή μου.

Ο λόγος που γράφω το γράμμα είναι ότι εκείνη την εποχή ήμουν κρατούμενος στην απομόνωση των φυλακών Κορυδαλλού έχοντας αρχίσει μαζί με άλλους (Μπαλλής, Καλογερόπουλος, Μπόγρης) απεργίας πείνας ζητώντας την αποφυλάκισή μας θεωρώντας κατασκευασμένες τις κατηγορίες εναντίον μας, για τα γεγονότα της αντικυβερνητικής πορείας για το Τσέρνομπιλ. Οι προσπάθειες που κάναμε τότε με τα γράμ-

ματα και τις ενέργειές μας ήταν να δημιουργήσουμε ένα πλατύ μέτωπο υπεράσπισης το μόνο ικανό να πετύχει την απελευθέρωσή μας και παράλληλα να κινητοποιήσει πλατιές δυνάμεις ικανές να σταματήσουν τον αυταρχισμό και την κρατική καταστολή. Κοντολογίες κάναμε ένα πολιτικοκοινωνικό αγώνα σε δύσκολες συνθήκες μια και οι πολλοί ενδιαφερόντουσαν μόνο για τις διακοπές τους στα νησάκια έναν αγώνα που η επιτυχία του μαζί με την αποφυλάκισή μας θα περιόριζε δραστικά τις ορέξεις των κατασταλτικών μηχανισμών. Οι ενέργειες της αναρχικής δράσης κατά τη σύμφωνη γνώμη των περισσότερων από εμάς δυσκόλεψαν αυτή μας την προσπάθεια.

Η μάχη μεταφέρθηκε από το πολιτικοκοινωνικό επίπεδο όπου έπρεπε να δοθεί στη διαμάχη μεταξύ μηχανισμών. Από τη μια οι «αναρχικοί τρομοκράτες» και από την άλλη οι «φύλακες της τάξεως». Σε τέτοιες περιπτώσεις οι πολλοί μένουν θεατές, οι φωνές συμπάραστασης σιωπούν, η φοβία εξαπλώνεται, η ανασφάλεια επικρατεί.

Αυτά για τον αρθρογράφο και μερικούς άλλους που δυστυχώς γι' αυτούς δεν θα μπορούσαν να απαντήσουν ποτέ στο ερώτημα που και τότε αναρχικοί κάψαν εφημερίδες αντικάλων τους, σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας τους.

Βασίλης Μαγκαναδέλλης.

1. Όποιος αναφέρεται στην ιστορία ας θυμάται ότι οι εξεγερμένοι εργάτες της Ουγγαρίας του '56 έκαμαν συμβολικά τα βιβλία του Λένιν, του Στάλιν και τις εφημερίδες του κόμματος στις πλατείες και κανείς δεν θα μπορούσε ή δεν τους κατηγορήσει, εκτός από τους κομματικούς, για λογοκριτές, ιεροεξεταστές, κ.λ.π. Θα μπορούσαμε να φέρουμε κι άλλα ιστορικά παραδείγματα από εξεγέρσεις, αλλά περιοριζόμαστε εδώ.

2. Στην Ισπανία, είχε καεί η εφημερίδα της δεξιάς «LA VANGUARDIA», το 1971 από το ΚΑΤΑΛΑΝΙΚΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ.

Στην Αγγλία οι «Οργισμένες Ταξιαρχίες» με το Απόσπασμα Εκδίκησης «έστειλαν» μία βόμβα στην εφημερίδα Τάιμς, το 1971 κ.λ.π. κ.λ.π.

3. Στην Ελλάδα στα 10 τελευταία χρόνια οι αναρχικοί επιτέθηκαν στις διαδηλώσεις για την Πολωνία ενάντια σε Βουλγάρικα Βιβλιοπωλεία, στη Σύγχρονη Εποχή (Σοβιετικά ιδεολογικά πραχτορεία) και τα έκαψαν.

Στην «επέτειο» της 21 Απριλίου 85 η «Αναρχική Αντιφασιστική Πάλη - Ομάδα Λυσσασμένων Ανατροπών» πυρπόλησαν τα γραφεία των φασιστών του ΕΝΕΚ και του βιβλιοπωλείου τους «ΝΕΑ ΘΕΣΙΣ». Στις 14 Μάη 86, στη Θεσ/νίκη σε απάντηση για το Τσέρνομπιλ και τα αιματηρά γεγονότα στην Αθήνα πυρπολήθηκε το βιβλιοπωλείο «ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ» με σοβιετικές εκδόσεις: στις 24 Μάη 86 ενάντια στην εντεινόμενη Δροσογιαννική καταστολή κάηκε η αποθήκη του ΠΑΣΟΚ στα Εξάρχεια με προπαγανδιστικό και προεκλογικό υλικό του. Την ίδια μέρα με μολότωφ κάηκε πάλι η «ΝΕΑ ΘΕΣΙΣ» του ΕΝΕΚ κ.λ.π. κ.λ.π.

Αφού λοιπόν οι επιθέσεις της «Αναρχικής Δράσης» δεν ήταν κάτι πρωτοφανές, γιατί δεν υπήρξαν αντιδράσεις για τις ενέργειες ενάντια σε φασιστικά και σοσιαλφασιστικά βιβλιοπωλεία;

Μήπως γιατί σ' αυτή την περίπτωση ο πέλεκυς της εξουσίας θάπεφτε σκληρότερος λόγω του ότι επρόκειτο για κυβερνητικό κόμμα; Και σε τι διέφερε από την ανακοίνωση της Νεολαίας του ΠΑΣΟΚ η λογική αυτή;

Αλλά κι αν ήταν πρωτοφανέωτη πραχτική αυτό σημαίνει ότι είναι καταδικαστέα; Όλα κάποια στιγμή γίνονται για πρώτη φορά.

4. Από το γράμμα φαίνεται η άγνοια της περσινής κατάστασης. Τα Εξάρχεια κυκλωμένα από τα αστυνομικά αποσπάσματα κατοχής, οι σχολές κλειστές, οι συγκεντρώσεις απαγορευμένες, έδιναν την δυνατότητα μόνο «μικρών» παρεμβάσεων στο «μαζικό» χώρο.

Γιατί «τάσκαζε» η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά των Δροσογιαννικών κρατικών ορδών. Ηττοπαθείς αντιλήψεις υπήρχαν και από δίπλα ή «αριστεριστικό-εναλλαχτική» χυδαία προβοκάτσια περί «ανευθυνότητας» πούπιανε και σ' ορισμένους συντρόφους. Έτσι η αντίδραση και η υπεράσπιση συντρόφων καθώς και η συνέχιση της δράσης δεν ήταν παρά η πεισματική προσπάθεια συντρόφων όπως της «Αναρχικής δράσης» που χτύπησε μέσα σ' έναν ασφυχτικό κλοιό και ξεφτίλισε την αστυνομική κατοχή κάνοντας έτσι φανερό ότι τα «παλληκάρια της αναρχίας» ξέρουν κι άλλα μονοπάτια όταν θέλουν να συνεχίσουν την αναρχική δράση τους, δίνοντας κουράγιο σε πολλούς συντρόφους, και όπως η πεισματική δράση με προκηρύξεις, απαγορευμένες συγκεντρώσεις - διαδηλώσεις ή χτυπήματα στην Αθήνα (24 Μάη, 8 Ιούνη, 24 Ιούνη) για συμπαράσταση σε Μπαλή - Μαγκαναδέλλη στην 12η επέτειο της πτώσης της Χούντας - 8, 10, 11 Αυγούστου - στην απεργία πείνας Μπαλή, στην Θεσ/νίκη (14 Μάη, 22 Μάη, 25 Μάη - κατάληψη Θεολογικής μετά από πορεία - 3, 4, 5 - 8 Ιούνη - κατάληψη της ΦΜΣ, 10 Ιούνη) Πάτρα (25 Μάη ενάντια στη φασιστική συγκέντρωση υπέρ Παπα-

δόπουλου) (βλ. λεπτομέρειες στο Μαύρο Κόκκινο, Θεσ/νίκη, '87).

Η μάχη συνέχισε να δίνεται στο πολιτικοκοινωνικό επίπεδο μ' όλα τα μέσα που διέθεταν οι σύντροφοι, εκτός αν κάποιοι πιστεύουν ότι πολιτικοκοινωνικό επίπεδο είναι η συλλογή, μόνο, υπογραφών ή υποστήριξης «φορέων» εχθρικών για το αναρχικό κίνημα στο σύνολό του. Οι «πολλοί» ήταν φοβισμένοι και θεατές, η ανασφάλεια επικρατούσε, η φοβία εξαπλωνόταν και οι φωνές συμπάραστασης σιωπούσαν όχι από την δράση της ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ αλλά απ' αυτούς που λείπουν από την υποτιθέμενη δράση, που ίσως περίμεναν να κάνουν οι δρώντες αναρχικοί αντί αυτών.

Οι ενέργειες της 1 Ιούνη '86 και τις 23 Ιούνη '86 της ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΣΕ ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΜΠΟΔΙΣΑΝ ΟΣΟΥΣ ΗΘΕΛΑΝ ΚΙ ΕΙΧΑΝ ΤΟ ΚΟΥΡΑΓΙΟ ΝΑ ΔΡΑΣΟΥΝ, αντίθετα έστειλαν το μήνυμα ότι οι Αναρχικοί, αν είναι Αναρχικοί, ακόμα και στις χειρότερες συνθήκες, όταν έχουν και την πιο μικρή δυνατότητα δράσης θα συνεχίσουν τον αγώνα τους. Ήταν ένα μήνυμα στους συντρόφους και τους καταπιεσμένους ότι υπάρχουν δυνατότητες δράσης ενάντια στους καταπιεστές τους. Αν ο σύντροφος πιστεύει ότι όλες οι ενέργειες των υπόλοιπων συντρόφων και αυτές της Αναρχικής Δράσης δεν ήταν αυτές πούκανε το κράτος να μη βελήσει να τραβήξει κι άλλο το σχοινί, γιατί αυτός και οι άλλοι είναι έξω μαζί βέβαια με το δικό τους αγώνα από μέσα (απεργίας πείνας); Οι διαμαρτυρίες των συγγενών ή των παραγόντων τους απελευθέρωσαν;

Κι ακόμα ποτέ το αναρχικό κίνημα μάζευε υπογραφές συντρόφων για καταδίκη μιας ενέργειας άλλων συντρόφων ακόμα κι αν για διάφορους λόγους διαφωνούσαν μ' αυτές.

Στα μάτια του κράτους οι υπογράφοντες είναι οι «καλοί» αναρχικοί, ενώ οι υπογράφοντες οι «κακοί» μέτοχοι ή συνδοιπόροι των «τρομοκρατών». Αν αυτό δεν είναι μνημείο ντροπής τότε ποιο είναι; Το κάψιμο των τεχνικών εγκαταστάσεων της Εξόρμησης, απολογήτριας του κυρίαρχου κόμματος και της κρατικής τρομοκρατίας καθώς και των γραφείων του «Αγωνιστή» και των γραφείων της Επιτροπής αυτοδιοίκησης του ίδιου Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος;

Και δεν μπορείς να μιλάς για κινητοποίηση «πλατιών δυνάμεων» κι από την άλλη να διαπιστώνεις «τις δύσκολες συνθήκες του πολιτικοκοινωνικού αγώνα, μια που οι πολλοί ενδιαφέρονταν για τις διακοπές τους στα νησάκια»

Ποιες πλατιές δυνάμεις θάκαναν αυτόν τον αγώνα; Ας πάψουμε νάχουμε ψευδαισθήσεις κι αυταπάτες. Κι αν «πειράζουν» οι βαριές εκφράσεις και πρέπει να παίρνουν την πρόποσα απάντηση απ' αυτούς στους οποίους απευθύνονται οι ενέργειες που εξυπηρετούν την ασφαλίτικη κρατική λογική με την έννοια πούπαμε παραπάνω τι απάντηση θα πρέπει να παίρνουν;

Κανείς δεν αρνήθηκε το δικαίωμα στη διαφωνία για πράξεις ή λόγια άλλων συντρόφων, ανοικτά αν χρειάζεται το μάζεμα υπογραφών μ' όλες τις επιπτώσεις πούπαμε είναι δικαίωμα στη διαφωνία; Και αυτοί οι σύντροφοι που μάζευαν υπογραφές ενάντια στην Αναρχική Δράση τι άλλο έκαναν ή τι άλλο εμποδίστηκαν να κάνουν;

Κι άλλοι σύντροφοι έχουμε πάει φυλακή και τέτοιες ενέργειες όχι μόνο κρίναμε ότι δε δυσκόλεψαν τον αγώνα και την απελευθέρωσή μας αντίθετα νομίζουμε τρομοκρατούσαν τους δεσμοφύλακες και τους κρατικούς υπάλληλους κι ευχόμασταν να συνεχίσουν οι σύντροφοι να δρουν μ' όποιον τρόπο ο καθένας διάλεγε, αρκεί να δρούσαν.

Τελειώνοντας θέλουμε να παραθέσουμε ένα απόσπασμα του ΕΡΡΙΚΟΥ ΜΑΛΑΤΕΣΤΑ για τα ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΥΣ των Αναρχικών (ΧΩΡΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑ, Ελευθ. Τύπος, 1977)

Κατά τη γνώμη μας, όλη η δράση που κατευθύνεται προς την καταστροφή της οικονομικής και πολιτικής καταπίεσης, που εξυπηρετεί το ανέβασμα του ηθικού και πνευματικού επιπέδου των ανθρώπων, που τους προσφέρει μια συνειδητοποίηση των ατομικών δικαιωμάτων και της δύναμής τους και τους πείθει να ενεργούν για λογαριασμό τους, (κοντολογίες) κάθε δραστηριότητα που ενθαρρύνει ένα μίσος για την καταπίεση και ξυπνάει την αγάπη ανάμεσα στους ανθρώπους, μας οδηγεί πιο κοντά στους σκοπούς μας κι αποτελεί επομένως ένα καλό πράγμα (που υπόκειται μόνο σε μια ποσοτική θεώρηση: να πετύχει τα καλύτερα αποτελέσματα με τις δυνάμεις που διαθέτουμε). Απ' την άλλη μεριά, κάθε δραστηριότητα που τείνει να συντηρήσει τη σημερινή κατάσταση πραγμάτων, που τείνει να θυσιάσει τον άνθρωπο ενάντια στη θέλησή του για το θρίαμβο μιας αρχής, είναι κακή γιατί αποτελεί μια άρνηση των σκοπών μας. Επιδιώκουμε το θρίαμβο της ελευθερίας και της αγάπης.

Μήπως γι' αυτό το λόγο θα πρέπει ν' απορρίψουμε τη χρήση βίαιων μέσων; Οπωσδήποτε όχι. Τα μέσα μας είναι εκείνα που επιτρέπουν κι επιβάλλουν οι συνθήκες.

Σύντροφε λίγη περικοπή πριν στείλουμε αφορισμούς δε βλέπεις. «Ας κάνουμε ότι μπορούμε με την προϋπόθεση ότι δεν μπορούμε να κάνουμε όλα όσα θα θέλαμε - αλλά θα πρέπει να κάνουμε κάτι» (Ερρίκος Μαλατέστα, στο ίδιο σελ. 83) Αλλιώς αποτελεί δικαιολογία για να μην κάνουμε τίποτα!

Ένας σύντροφος από την ΔΟΚΙΜΗ.

ΑΜΜΑΤΑ — ΚΕΙΜΕΝΑ — ΓΡΑΜΜΑΤΑ — ΚΕΙΜΕΝΑ — ΓΡΑΜΜΑΤΑ — ΚΕΙΜΕΝΑ — ΓΡΑΜΜΑΤΑ — ΚΕΙΜΕΝΑ — ΓΡΑΜΜΑΤΑ — ΚΕΙΜΕΝΑ — ΓΡΑΜ

- ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
- ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΖΕΡΙΑ ΠΟΥ ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΟΥΝ
- ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΓΚΟΥΛΑΓΚ ΤΟΥ ΘΕΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥΣ

1

Στην εξουσιαστική λογική της εκπροσώπησης και της θεαματοποίησης της καθημερινής μας ζωής, έτσι όπως αυτή πραγματώνεται και πραγματοποιείται ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ — ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ — ΣΤΗ ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ, να αντιτάξουμε ένα σαφές επαναστατικό πρόταγμα: ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ — ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ — ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΝΩ, Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ.

2

Η αυτονομία των θεσμών μιας κοινωνίας απέναντι στην ίδια και η εξουσία των θεσμών πάνω της, ενώ πρέπει να υφίσταται το αντίθετο, γεννά αυτό που ονομάζουμε ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ. Είναι, κοντολογίς η αντίθεση που γεννάται ανάμεσα στην θεσμίζουσα και στη θεσμιζόμενη κοινωνία. Είναι η ΞΕΝΩΣΗ της κοινωνίας από τον εαυτό της. Οι εκλογές δεν αποτελούν παρά μια πτυχή αυτής της αλλοτρίωσης - ξένωσης. Υποβιβάζουν τον άνθρωπο σε ένα απλό θεατή και αυτόματα ορίζουν τους πρωταγωνιστές. Το τραγικό είναι ότι οι θεατές δεν είναι παρά θεατές της ίδιας τους της ζωής. Το παραπάνω σχίσμα ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ — ΘΕΑΤΕΣ αντιστοιχεί διαλεκτικά στο σχίσμα ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ — ΕΚΤΕΛΕΣΤΕΣ, κεντρικό οντολογικό κρυστάλλωμα της σύγχρονης εξουσιαστικής κοινωνίας. Πηγή και ταυτόχρονα προϊόν της ουσιώδους και εσχάτης αντίφασης της, στις δομές και στις υπερδομές της. Οι ειδικοί — πολιτικοί ασχολούνται με όλα τους τα προβλήματα (ΤΩΝ ΘΕΑΤΩΝ). Οι τεχνοκράτες, η κυβερνητική, η πληροφορική, τα κομπιούτερ, η ορθολογικοποίηση, θα τα λύσουν. Αυτοί ας πηγαίνουν καθημερινά στη δουλειά, στο πανεπιστήμιο. Ας μην ασχολούνται με τίποτε άλλο. Το σύστημα προσφέρει τσιμεντένια κλουβιά και ΒΑΓΗ για όλους. Ας κάνουν, όποτε ξεκλέβουν λίγο ελεύθερο χρόνο, έρωτα και αυτό νευρωτικά και με μέτρο. Η ίδια μίζερια παντού και πάντα.

3

Εκλογές μέσα στην εξάρτηση δεν μπορούν παρά να αναπαράγουν την εξάρτηση και να τη διαιωνίζουν σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερη έκταση με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη δύναμη. Είναι μια από τις πολλές δικλίδες ασφάλειας που έχει ο ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ. Ομόκεντρα βρίσκονται: Τα κόμματα, τα συνδικάτα, οι κάθε λογής εκπρόσωποι, τα σχολεία, τα Πανεπιστήμια, ο στρατός, τα ψυχιατρεία, οι ψυχίατροι, οι τεχνοκράτες, οι επιστήμονες, οι μάνατζερ, οι αυτοκαταναλώμενοι ψευτοποιητές και ψευτοκαλλιτέχνες, οι μπάτσοι.

4

Άνθρωποι που αποβλακώνονται μπροστά στην τηλεόραση δεν μπορεί να είναι ελεύθεροι. Άνθρωποι που είναι μια απλή βίδα της μηχανής δεν μπορεί να είναι ελεύθεροι. Άνθρωποι που πεθαίνουν από πλήξη δεν μπορεί να είναι ελεύθεροι. Άνθρωποι δούλοι της τεχνολογίας, των θεσμών και της φαντασιακής θέσμησης της σύγχρονης κοινωνίας που λέγεται ορθολογισμός και νορμοποίηση των πάντων, δεν μπορεί να είναι ελεύθεροι. Άνθρωποι που δεν ξέρουν να βιώνουν τον έρωτα, την αναπνοή, την φαντασία, το όνειρο, το ασυνείδητο, την ποίηση, την ηδονή, δεν μπορεί να είναι ελεύθεροι. Άνθρωποι που δεν μπορούν να δημιουργούν ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ, χαράς, παιχνιδιού, ελεύθερης έκφρασης και δραστηριότητας, να ανακαλύπτουν νέους τρόπους παιχνιδιού δεν μπορεί να είναι ελεύθεροι. Άνθρωποι που εκλέγουν πειθήνια μέσα στην άγνοιά τους κάποιους άλλους το ίδιο μίζερους με αυτούς (και συνάμα πιότερο ερεθισμένους στο ναρκωτικό που λέγεται εξουσία) να διαχειριστούν την ίδια τους τη ζωή, δεν μπορεί παρά να είναι ΣΚΛΑΒΟΙ και ΥΠΗΚΟΟΙ.

5

Οι εκλογές υφίστανται γιατί ο γραφειοκρατικός καπιταλισμός τις έχει ανάγκη να υφίστανται σαν τέτοιες που είναι: όργανα φανάκης και «ψευτοεπαναστατικής» αυτοϊκανοποίησης, μέσα — εργαλεία διαιώνισης των εξουσιαστικών δομών του. Γι' αυτό άλλωστε για μας, δεν τίθεται θέμα συμμετοχής στο παιχνίδι των τεχνικών της εξουσίας. ΔΕΝ κατέχουμε την τεχνική της εκπροσώπησης (ευτυχώς) και της επίλυσης των προβλημάτων μέσα στις οριζουσες του συστήματος. Ένα μόνο γνωρίζουμε καλά και το μαθαίνουμε καλύτερα μέρα με τη μέρα: ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ, ΤΗΝ ΑΠΟΣΥΜΠΙΕΣΗ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ — ΕΝΟΧΩΝ — ΚΑΤΑΝΑΓΚΑΣΜΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΛΙΚΟ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟ ΤΟΥΣ ΣΕ ΜΙΑ ΔΥΝΑΜΗ ΠΟΥ ΘΑ ΣΥΝΕΠΑΡΕΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΓΥΡΩ ΤΗΣ ΣΤΟΥΣ ΡΥΘΜΟΥΣ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΤΗΣ. Αγωνιζόμαστε για να ενώσουμε τους πόλους των φαινομενικών αντιθέσεων και την αμοιβαία μετατροπή τους σε πηγή επαναστατικής θέσμησης και αυτονόμησης της κοινωνίας: ΤΟΝ ΑΥΘΟΡΜΗΤΙΣΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΤΟ ΛΟΓΟ ΜΕ ΤΗΝ ΦΑΝΤΑΣΙΑ, ΤΟ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ ΜΕ ΤΟ ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΟ, ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΜΕ ΤΗ ΝΟΗΣΗ.

6

Και πέρυσι που ψηφίσατε τι καταλάβατε; Παρατηρείστε όλους αυτούς γύρω σας που τις τελευταίες μέρες (ειδικά) σας έχουν παραπλησιάσει. Σαν τα σαλιγκάρια μετά τη βροχή ξεφυτρώνουν από παντού. Δεν ζητούν τίποτε άλλο παρά την ψήφο σας. Ακούστε τα λόγια και τις υποσχέσεις τους. Το πόσο προσεχτικά σας ακούνε. Αγωνίζονται για το ποιος θα σας πρωτοεκπροσωπήσει. ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΠΑΡΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΦΤΥΣΕΤΕ ΚΑΤΑΜΟΥΤΡΑ. Είναι η μόνη γλώσσα που καταλαβαίνουν. Είναι η μόνη γλώσσα που ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ. Είναι η γλώσσα της ΜΕΤΩΠΙΚΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ. ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΠΑΡΑ ΝΑ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΘΕΙΤΕ, ΠΑΡΑ ΝΑ ΘΕΣΕΤΕ ΣΕ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ ΤΗΣ, ΚΟΝΤΟΛΟΓΗΣ ΤΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΥΠΗΚΟΩΝ — ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ, ΠΑΡΑ ΝΑ ΕΦΕΥΡΕΤΕ ΝΕΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΠΡΑΧΤΙΚΗΣ. ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΗ ΨΗΦΟΣ ΠΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΔΕΝ ΘΑ ΝΕΙ ΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΠΗΣ.

ΟΜΑΔΑ ΜΗΧ — ΜΗΧ/ΚΩΝ

Ε.Ο.Δ.

Συνάδελφοι, συναδέλφισες, Έλληνες Πολίτες.

Μια ακόμα σχολική χρονιά σχεδόν πέρασε. Κοιτώντας προσεκτικά θα δείτε πως ουσιαστικές αλλαγές δεν έγιναν ούτε πρόκειται να γίνουν στο χώρο του δημοτικού σχολείου. Οι δάσκαλοι υποταγμένοι στο δήθεν νέο πνεύμα της εξουσίας του υπουργείου πιέζουν με τη σειρά τους μαθητές και μαθήτριες, μέσα σε προβληματικά σχολεία, αρχίζοντας από τα νεκρά ολιγοθέσια και φτάνοντας στα προβληματικά στη λειτουργία πολυθέσια.

Το πνεύμα συνεργασίας και συντροφικότητας δεν υπάρχει. Κάτω από την πίεση του υπουργείου, των ΠΥΣΔΕ, των ΠΥΣΠΕ, των ΑΚΥΣΔΕ, των προϊσταμένων, σε πολλές περιπτώσεις, αλλά και των περισσότερων Συμβουλών, που έχουν τη νοοτροπία του παλιού Επιθεωρητή, και των διευθυντών σχολείων που με αυξημένες αρμοδιότητες, μεταμορφώνονται σε όργανα πίεσης των δασκάλων στα σχολεία.

Και στα παιδιά καταλήγει, σαν τελικοί δέκτες, όλο αυτό το βάρος των διάφορων πόλων εξουσίας.

Δίπλα σε όλα αυτά υπάρχει ένα συνδικαλιστικό κίνημα — ΔΟΕ — που πνίγεται μέσα στα κύματα των κομματικών συμφερόντων των επαγγελματιών συνδικαλιστών και αδυνατεί να αρθρώσει λόγο, να γίνει φορέας αλλαγών.

Το σχολείο χρειάζεται ελευθερία. Το σχολείο χρειάζεται ισότιμη συμμετοχή παιδιών, δασκάλων, γονιών. Η αστείρευτη φαντασία των παιδιών να ελευθερωθεί. Ο δάσκαλος να πάψει να είναι ο τελευταίος μοχλός μιας κρατικής μηχανής που ισοπεδώνει τις προσωπικότητες και ιδιαιτερότητες του παιδιού. Το σχολείο φυλακή, με το δάσκαλο φύλακα, δεν έχει λόγο ύπαρξης. Οι συνεχείς εντολές και διαταγές από τα πάνω — υπουργείο, κ.λ.π. — να πάσουν και στη θέση τους να μπει η ουσιαστική παρέμβαση των παιδιών, των δασκάλων και των γονιών.

Συνδικαλισμός δεν γίνεται αγκαλιά με την Εξουσία. Συνδικαλισμός γίνεται ελέγχοντας ή και απορρίπτοντας την Εξουσία. Απελευθερώνοντας τις Συνελεύσεις από τον ισκίο του μπαμπούλα του κόμματος και του κράτους.

Όχι στο σημερινό προβληματικό σχολείο.

Όχι στην παθητική αποδοχή των εντολών της εξουσίας.

Όχι στο δάσκαλο, όργανο καταπίεσης των παιδιών.

Όχι στην κομματική πίεση γιατί νεκρώνει τη σκέψη.

Να αφήσουμε ελεύθερη τη φαντασία των παιδιών.

Να ελευθερώσουμε τη δική μας φαντασία.

Παιδεία από το Λαό για το Λαό.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ε.Ο.Δ.

2 Μάρτη '87

Η Απεργία του Φλεβάρη ήταν μια κοροϊδία. Η Απεργία πρέπει να έχει τελικούς στόχους κι όχι να χρησιμοποιείται σαν μέσο εκτόνωσης της μάζας. Τον Μάρτη έχει αναγγελθεί νέα 48ωρη Απεργία — ΑΔΕΔΥ —.

Να πάρουμε όλοι μέρος. Να παλαίψουμε για Απεργία διαρκείας.

Να πάρουμε το κίνημα στα χέρια μας.

Απεργία, όχι για τα κόμματα, αλλά για ένα Λαό κυρίαρχο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ «ΕΤΑΙΡΙΑΣ» ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ

Φίλες και φίλοι

Τον τελευταίο καιρό βλέπουμε, με τόση φρίκη ο ημερήσιος τύπος να περιγράφει τα εγκλήματα μιας «εταιρίας δολοφόνων». Κι όλα αυτά μας φαίνονται τόσο αποτρόπαια, μας προξενούν κατάπληξη, ενώ δεν θα έπρεπε γιατί είναι κάτι το «φυσιολογικό» μέσα στη συγκεκριμένη κοινωνία που ζούμε, από τη φύση της εγκληματικής. Αποκαλύφθηκαν κάποιοι δολοφόνοι — μαφιόζοι αλλά «καθώς πρέπει πολίτες». Μόνο σαν τέτοιοι μπορούσαν να είναι μαφιόζοι:

Δήμαρχοι, γιατροί, μεγαλέμποροι, δικαστικοί, συμβολαιογράφοι, μπάτσοι.... και άλλοι που θα φανούν ή απλά θ' ακουστούν και μπορεί να γίνουν και ήρωες, ενώ πριν τα τσάκωναν και τα έπιναν μαζί με τους μαφιόζους, τώρα τους κατηγορούν γιατί άρχισε κι η δικιά τους γούνα να καίγεται. Τέτοια φρούτα έχουμε και στην πόλη μας, τιμητές του λαού και του δίκαιου, που έγιναν γκεστ-σταρ στον ημερήσιο τύπο, καταγγέλλουν το μεγαλοαπατεώνα, ενώ όλοι γνωρίζαμε τους ακατάλυτους δεσμούς που είχαν στο παρελθόν μαζί του και που τον έχρισαν ακόμα και υποψήφιο δήμαρχο της Ν. Χαλκηδόνας. Μαζί τα έτρωγαν, μαζί τα διασκεδάζαν και μαζί έκαναν ακόμα και τουριστικά ταξίδια στις ευρώπες (Δοπτόγλου πρώην αξιωματικός της χούντας πρώην σύμβουλος του ΠΑΣΟΚ, νυν οπαδός του ΚΚΕ). Και για να μην πονηρευτεί ο πάντα προδομένος λαός, δήλωναν ότι πάνε στην ευρώπη για δέχθεν συνεδρία της τοπ. αυτοδιοίκησης. Κι όταν γίνθηκε δήμαρχος και το ρευστό τελείωσε, διότι προφανώς αργούσε να γίνει η «δουλειά» που θα έφερνε τα εκατομμύρια για νέες διασκεδάσεις και νέες κραιπάλες, άρχισαν να φλυαρούν και να γκρινιάζουν. Κι όταν πια άρχισε η αντίστροφη μέτρηση και η τύχη του εγκληματία γινόταν ολόένα και πιο επισφαλής, τότε νόμιζαν ότι τους παρουσιάστηκε η ευκαιρία να γίνουν τιμητές του λαού και της «δημοκρατίας». Και τότε τον καταπρόδωσαν, φοβούμενοι βέβαια μήπως σπάσει η αλυσίδα της σιωπής στα γραφεία της ασφάλειας και πληρώσουν κι αυτοί με το τομάρι τους. Αλλά κι εμείς; εμείς που είχαμε να ψηφίσουμε και να θαυμάσουμε για δήμαρχο έναν απατεώνα κι εγκληματία; και να τον κατηγορούν πολλοί όχι γιατί ήταν εγκληματίας, αλλά γιατί δεν είχαν τη δυνατότητα να του φάνε λεφτά, όταν τα μοίραζε, ή να του πάρουνε περισσότερα απ' όσα του πήραν. Και ο λαός της Ν. Χαλκηδόνας να εκτιμά και τους κληρονόμους φίλους και σύμβουλούς του — ηθικολόγους και προοδευτικούς ακόμη — που έκαναν κήρυγμα ενάντια στα μακριά μαλλιά και την παραστρατημένη νεολαία. Αλλά αυτοί οι κύριοι παλαιοί σύμβουλοι (διαγραμμένοι του ΠΑΣΟΚ) και στενοί συνεργάτες του απατεώνα, που μαζί ροκάνιζαν τα εκατομμύρια που όταν έβλεπαν τους ανυπόταχτους νέους τους προπηλάκιζαν γιατί δεν δεχόταν να γίνουν όργανά τους, αυτοί οι ίδιοι όχι μόνο δέχτηκαν την κληρονομιά, δηλαδή το προϊόν του εγκλήματος, αλλά βγήκαν και σήμερα να τον κατηγορούν, αυτοί οι ίδιοι με τα σκληρά κολλάρα και το δημοκρατικό μανδύα, ότι δεν ήξεραν τάχα πόσο μεγάλος κομμιναδόρος και εγκληματίας ήταν. Λες και το θέμα είναι μόνο ποσοτικό. Και η δικαιοσύνη; η ανεξάρτητη δικαιοσύνη; όργανα και εκτελεστές της (μπάτσοι και δικαστικοί) στήριζαν τους μαφιόζους και τους βοηθούσαν. Ο μεγαλοαπατεώνας μάλιστα κυκλοφορούσε ελεύθερος ενώ, εδώ και τρία χρόνια εκκρεμούσαν δίκες σε βάρος του για γνωστές υποθέσεις σε όλη τη Χαλκηδόνα.

Και τα θύματα των οργανωμένων αυτών εγκλημάτων; Άνθρωποι σαν τον εφοπλιστή Τυπάλδο που έπνιγε ναυτεργάτες με τα πλοία «του», μαφιόζικα κι αυτός, και γέροι ίσως αθώοι (σχετικό αυτό), ίσως άνθρωποι που κοιμόντουσαν με την οπτασία των καταθέσεών τους.

Πάντως ο καπιταλισμός εκδικείται κάπου και την αστική τάξη. Κι ο τύπος; Διαχώρισε τους εγκληματίες σε καλούς και κακούς, και κουτσομπόλεψε μαζί με όλους.

ΦΙΛΟΙ ΚΑΙ ΦΙΛΕΣ

ΤΟ ποιος έχει δίκιο ή άδικο, το ποιος είναι απατεώνας ή όχι, η ζωή το δείχνει και θα το δείχνει. Οι μαφιόζοι και τα εγκλήματα είναι μια πραγματικότητα που τη γεννούν και την τρέφουν τόσο η κηρυγματική υποκρισία του συντηρητισμού ενάντια στο έγκλημα, υπέρ μιας σάπιας κοινωνίας που το διατηρεί, όσο και οι δομές της καπιταλιστικής κοινωνίας που ζούμε. Δομές συντηρούμενες συνειδητά από ένα κράτος και μια εξουσία βουτηγμένα στο ψέμα και τη βρωμιά.

Τι έμεινε από την όλη ιστορία; Μια εκτόνωση των κουτσομπολιών και αντιδικίες των φαμιλιών, καθώς πρέπει πάντα. Κάποιοι άλλοι απατεώνες θα γίνουν αξιότιμα μέλη με κοινωνική καταξίωση, κάποιοι άλλοι «τίμιοι νοικοκυραίοι» θα τους ανταγωνιστούν στις βρωμιές και θα τους αντικαταστήσουν για να γίνουν κι αυτοί σωτήρες του λαού, κάποιοι άλλοι θα κάνουν εμπόριο συναλλάγματος (Γκίκας; υποψήφιος δήμαρχος της Ν.Δ.), θα εκκρεμεί δίκη για δυο χρόνια, θα κυκλοφορούν ανενόχλητοι, θα διεκδικούν οφίτσια, και στο τέλος φυσικά θα αθώνονται σαν περισσότερες.

Μπροστά στο κομφούζιο των αντιθέσεων δεν μπαίνουμε στο δίλημμα να υποστηρίξουμε ή να καταδικάσουμε κάποιον. Βλέπουμε απλώς ότι απάτη αποτελεί το γενικευμένο κοινωνικό έγκλημα, και ελπίζουμε πως την επόμενη φορά, όταν ανάμεσα στο ματωμένο χέρι του δολοφόνου και το ψυχρό πτώμα του εφοπλιστή θα παίζεται ο χορός των δισεκατομμυρίων, θα μπει στη σκηνή της ιστορίας ο ίδιος ο λαός ιδιοποιούμενος τα όσα μέχρι τώρα του έχει κλέψει η καπιταλιστική κοινωνία της γενικευμένης αθλιότητας.

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΤΕΚΙ ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Φίλοι και Φίλες

Χαλκηδονιώτες, Χαλκηδονιώτισσες

1. Το ΠΑΣΟΚ είναι μια κυβέρνηση πουλημένη που έχει αφήσει άθικτα, τα στεγανά στις δημόσιες υπηρεσίες (δικαστήρια, υπουργεία κ.λ.π.) και είναι αφομοιωμένη στο σύστημα εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, όπως και όλα τα κόμματα.

2. Ενώ το υπουργείο δικαιοσύνης (Μαγκάκης) ήξερε και για την περίπτωση του απατεώνα — μαφιόζου Παπαδόπουλου (πλαστές επιταγές και πιστοποιητικά θανάτου προ τριετίας), καθώς και για την περίπτωση λαθραίου συναλλάγματος από την Κύπρο, απ' τον Γκίκα (υποψήφιος σύμβουλος επί χούντας του φασίστα Καδερίδη, νυν υποψήφιος δήμαρχος της Ν.Δ.), έμεινε άπρακτο και σιωπούσε.

Η «αδέκαστη» δικαιοσύνη αντικαθρεφτίζει την ταξική δομή της καπιταλιστικής κοινωνίας: αφήνει έξω τους μαφιόζους — λαθρέμπορες και πολιτικούς — οικονομικούς υποστηρικτές της. Φυλακίζει θύματα της εκμεταλλευτικής κοινωνίας όπως ανήλικους άρρωστους τοξικομανείς ή δολοφονεί μαθητές (Καλτεζάς).

3. Καταγγέλλουμε την ασφαλίτικη και τραμπουκική ενέργεια του Δρεπάνια (σύμβουλος της Ν.Δ.) που μαζί με τον Γ. Δόπτογλου (πρώην εφέδρος αξιωματικός επί χούντας με πλούσια αντικομμουνιστική δράση και νυν κομματόσκυλο του Κ.Κ.Ε.!!!) όπου τη Πέμπτη 23.4, ο δεύτερος έκοψε δημόσια προκηρύξεις από μέλη του στεκιού αντιεξουσιαστών Α. Πατησιών, καθώς τις μοίραζαν.

Χαλκηδονιώτες, Χαλκηδονιώτισσες

Εμείς λέμε για ακόμη μια φορά ότι δεν υποστηρίζουμε, αλλά καταδικάζουμε κάθε εξουσία και κόμμα. Εναντιωνόμαστε στην υποκρισία και προστυχιά, κάθε πολιτικάντη, που ενώ παριστάνει τον υπερασπιστή του λαού, κοιτάει μονάχα να φουσκώνει τη τσέπη του, πουλώντας τους πόθους και τα όνειρα του ίδιου του λαού.

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΤΕΚΙ Α. ΠΑΤΗΣΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1886

Θα έρθει ο καιρός που η ανθρωπότητα θα δει αυτή την εκτέλεση των αναρχικών όπως εμείς βλέπουμε σήμερα το κάψιμο των κομμουνιστών της Νέας Αγγλίας

(ο πρώην γερουσιαστής των ΗΠΑ, Τρίμπαλλ στο λόγο του στην κηδεία των Μαρτύρων του Χαϊμάρκετ)

Στις 10 το πρωί της 4ης Μαΐου 1886, 176 αστυφύλακες του Σικάγου κινήθηκαν για να διαλύσουν μια ειρηνική συγκέντρωση διαμαρτυρίας για τον τραυματισμό απεργών εργατών από την αστυνομία την προηγούμενη μέρα. Ο Δήμαρχος της πόλης, που είχε πάρει μέρος στη συγκέντρωση, γύρισε σπίτι του πιστεύοντας πως η εκδήλωση θα έληγε ειρηνικά μια που από μερικές χιλιάδες είχαν πια μείνει διακόσια άτομα. Οι αστυνομικοί όμως είχαν παραταχθεί σε θέση μάχης ύστερα από διαταγή των αξιωματικών τους και ο Κάπταιν Μπόνρηλντ διέταξε τους συγκεντρωμένους να διαλυθούν αμέσως. Σ' αυτό το σημείο κάποιος πέταξε μια βόμβα. Η αστυνομία άρχισε να πυροβολεί και αργότερα εξαπόλυσε ένα πογκρόμ συλλήψεων και κατηγορήσε τους οργανωτές της συγκέντρωσης, οκτώ αναρχικούς, με κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος. Μέσω του τύπου ένα κύμα μαζικής υστερίας κατέκλυσε τη χώρα. Οι αρχές παρά τις αποδείξεις και το παγκόσμιο κίνημα συμπαράστασης εκτέλεσαν τρεις και έριξαν στη φυλακή τους τέσσερις. Ο όγδοος βρέθηκε νεκρός στο κελί του μια μέρα πριν την εκτέλεση στις 11 Μαΐου 1887.

Χμέσος μετά την έκρηξη στο Χαϊμάρκετ πολλοί έρχονταν να συζητήσουν για «βίαιη» μεταχείριση στους αναρχικούς και στους άλλους προδότες. Ένα μερίδιο μέρους της προκατάληψης σπρηζόταν στον ρατσισμό μια που οι περισσότεροι από τους σκώ ήταν Γερμανοί επαναστάτες, αλλά ποτέ δεν ήταν οι μοναχικοί σκώ. «...με μακάρι η Ελλάδα και άλλα βλέρια, αυτοί οι άθεοι και ξένα απόβρασμα που ποτέ τους δεν δούλεψαν τίμια και που έχουν τρελλαθεί από τα χρόνια της καταπίεσης στις χώρες τους (πριν έρθουν στη χώρα της ελευθερίας) και που ζυεύουν μεσολανικά τους πλούσιους για τα κόρνα τους» Αυτή ήταν μια περιγραφή που δόθηκε το 1886.

Το 1886 είχε αποφασιστεί από την Ομοσπονδία εργατών και συνδικαλιστικών κομμάτων των ΗΠΑ και του Καναδά πως από την 1 Μαΐου 1886 θα ισχύει το 8ωρο. Τα αφεντικά αντάραξαν ενάντια σ' αυτή την απόφαση και τα επίθετα του πόρου και της αναταραχής αυξανήκαν καθώς η ημερομηνία αυτή κλησιάζε. Στο Σικάγο η κατάσταση έγινε ιδιαίτερα ανησυχητική γιατί αυτοί που συντάσσονταν μετά την έκρηξη ήταν γνωστοί για την δράση τους στο εργατικό κίνημα για μια τουλάχιστον δεκαετία.

«Το βράδυ της εκτέλεσής τους μια μεγάλη διαδήλωση με τύμπανα και σημαίες... και τρεις διασχίσε τους δρόμους της Νέας Γουρκής... Την Κυριακή μετά την εκτέλεσή τους θάφτηκαν στο Σικάγο με εκδηλώσεις σεβασμού και συμπάθειας και σ' όλη τη χώρα υπήρχαν ενδείξεις πως η εργατική τάξη θεωρούσε αυτούς τους ανθρώπους όχι εγκληματίες, αλλά ήρωες και μάρτυρες.

Ο Μπόνρηλντ και ο συνάδελφός του Σάακ αποκαλύφθηκαν σε μια σειρά άρθρων στους «Σικάγο Τάιμς» το 1889 σαν οι πρωταίτιοι που δημιούργησαν το επεισόδιο στο Χαϊμάρκετ για να πάρουν προαγωγή, και για να στρέψουν αλλού τις κατηγορίες που είχαν εξαπολυθεί εναντίον τους για διαφθορά. Το 1893 οι τρεις αναρχικοί που ήταν ακόμη στη φυλακή πήραν χάρη από τον Δημοκρατικό κυβερνήτη που στην αναφορά του ξεσκέπαζε την αδικία που έγινε. Οι ένορκοι είχαν εκλεγεί για να καταδικάσουν, οι δικαστές ήταν ανίκανοι και αποδείξεις δεν υπήρχαν. Όμως η αντι-αναρχική υστερία ήταν ακόμα δυνατή και ο κυβερνήτης Άλτγκελντ δεν ξαναεκλέχτηκε ποτέ.

Το τρυκ που καλούσε σε συγκέντρωση είχε γραφτεί στα Αγγλικά και στα Γερμανικά

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΡΓΑΤΕΣ!

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

ΧΑΙΜΑΡΚΕΤ, Ράντολφ Στρητ, Μπ. Ντσαπλένς και Χάλστεντ

Καλοί ομιλητές θα παρουσιαστούν για να καταγγείλουν τις τελευταίες αγριότητες της αστυνομίας, τους πυροβολισμούς ενάντια σε εργάτες συναδέλφους μας.

Εργάτες οπλιστείτε και ελάτε μαζικά!

Η Εκτελεστική Επιτροπή

- ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1987

«Επαναλαμβάνω ότι είμαι εχθρός της «τάξης» που επικρατεί σήμερα και επαναλαμβάνω ότι θα την πολεμήσω με όλες μου τις δυνάμεις, όσο μπορώ ακόμα να ανασαίνω... Σας απεχθάνομαι, απεχθάνομαι την τάξη σας, τους νόμους σας, την εξουσία σας που στηρίζεται στη βία. Κρεμάστε με γι' αυτό». Λινγκ αναρχικός που κρεμάστηκε το Μάη του 1886 στο Σικάγο

Σύσσωμη η κλίκα των κρατιστών γιορτάζει στο «πλευρό των εργατών» την επιτυχία της να θάψει, να ξεριζώσει από τις καρδιές μας το μήνυμα της εξέγερσης του Σικάγου και να εδραιώσει την τάξη της, πάνω στην ευνουχισμένη κι αλλοτριωμένη απ' αυτούς κοινωνία. Στο σωτήριο γι' αυτήν σκοπό έχει σαν ακούραστους βοηθούς κόμματα και συνδικάτα, οργανωτές σε πορείες — λιτανείες και επινοητές ιστορικών μυθοπλασιών με την απαραίτητη «αγωνιστική» σάλτσα. Οι φωνές όμως των εξεγερμένων εργατών ενάντια στην κτηνωδία της ολιγαρχίας, δεν μπορούν να σβήσουν παρ' όλες τις συντονισμένες προσπάθειες υπονόμευσης, της δύναμης άρνησης του προλεταριάτου από την κρατική προπαγάνδα και το ρεφορμισμό των αριστερών κομμάτων.

Σήμερα στη κοινωνία αφθονίας — στέρησης οι διαμορφωμένες μορφές καπιταλιστικής οργάνωσης, μονοπώλια, τραστ, πολυεθνικές, όπου η βία, τόσο η ωμή, όσο κι αυτή των γεγονότων αναγκάζουν τον προλετάριο πέρα από την αλλοτριώσή του σαν παραγωγικού συντελεστή να εκφυλλίζεται από άνθρωπος σε ρομπότ — υπερκαταναλωτή. Ο καπιταλισμός πιο απάνθρωπος από ποτέ, με το πιο «ανθρώπινο» παράλληλα προσωπίο, χρησιμοποιεί την κατακερματισμένη εργασία σα μέσο συσσώρευσης κεφαλαίου, κυριαρχίας, προώθησης και διαίωσής του.

Η παραγωγή έχει στραφεί στη κατασκευή προϊόντων έξω απ' τις πραγματικές ανθρώπινες ανάγκες, προϊόντα που στη συνέχεια πλασσάρονται μέσα απ' τη διαφήμιση και το θέαμα σαν μάνα εξ ουρανού. Η όλη αυτή διαδικασία αποξενώνει τον εργάτη — παραγωγό από το αντικείμενο της εργασίας του και τον αλλοτριώνει μέσα από την παγίωση ενός ρόλου και μιας άσκοπης μίζερης ζωής: σπίντι, δουλειά, ελεγχόμενη εκτόνωση. Για να χρυσωθεί το χάπι το κράτος δημιούργησε την ψευδαίσθηση στους προλετάριους, της συμμετοχής στις διαδικασίες διαχείρισης συστήματος (εκλογική αυταπάτη) και τις «απολαύσεις» του, με αντάλλαγμα κι αποτέλεσμα συγχρόνως την όλο και περισσότερο κατασκευή παθητικών δεκτών. Όταν οι ταξικές αντιθέσεις φτάσουν σε οριακά σημεία για την απόσβεση της κρίσης, τον υποτονισμό της όξυνσης, αναλαμβάνουν τα καθιερωμένα όμως αριστερά κόμματα, καθώς και η λεγόμενη επαναστατική αριστερά, σαν υποτιθέμενοι εκφραστές του προλεταριακού κινήματος προσανατολίζοντας την πρακτική του αγώνα στον αυτοσκοπό της μερικότητας. Το «ότι μπορούσαμε κι αρπάξαμε απ' τον κρατικό προϋπολογισμό» έχει αναχθεί σε ιδεολογία. Η κομματική ηγετιστική σκοπιμότητα καυτηριάζει την κριτική ικανότητα και επαναστατική δραστηριότητα των εργαζομένων, με συνέπεια ο ταξικός αγώνας να έγκειται σε συνθηματολογία, έτσι που να αναπαράγει το υπάρχον σύστημα αντί να το διασπά.

Ενθαρρυντική εξέλιξη είναι ότι το νέο προλεταριάτο όλο και περισσότερο αδιαφορεί για την εργοστασιακή πειθαρχία, απαιτεί περισσότερο ελεύθερο χρόνο, δεν νοιάζεται για τα κόμματα και τους εργατοπατέρες (το ποσοστό συμμετοχής στις εκλογικές διαδικασίες γίνεται συνεχώς μικρότερο), ενώ έχουν αντικαταστήσει την ελεγχόμενη απεργία με την «κοπάνια» και τη «λούφα».

Η μοναδικότητα του αναρχισμού ανταποκρίνεται στις σύγχρονες καταστάσεις. Η δύναμη της αντίδρασης πηγάζει έξω απ' αυτή την καταπιεστική ολότητα, από δυνάμεις και κινήσεις που δεν έχουν ακόμα δεσμευτεί στη «κοινωνία της αφθονίας» που σαμποτάρουν, προβοκάρουν τις παραγωγικές διαδικασίες. Η δύναμη της άρνησης είναι μια αντίσταση, ορθολογική και ενστικτώδης, δεν έχει τον παλιό ταξικό χαρακτήρα αν και τον εμπειρεί, βρίσκεται στην άρνηση του ατόμου να συμπράξει και να συμπαίξει με τον κρατικό μηχανισμό. Ενώ η αηδία προς την «ευημερία», την υπερκαταπόλωση και τον εξαναγκασμό σε τηλεκατευθυνόμενες διαμαρτυρίες, βρίσκεται σε ασυμφιλίωτη αντίθεση με το υπάρχον συγκεντρωτικό σύστημα σαν Όλο.

Εμείς οι αναρχικοί είμαστε αντίθετοι στη καθοδήγηση της επαναστατικής ορμής, τα συνδικάτα και τους λακέδες τους απ' τα κόμματα που αφενός διαιώνίζουν το κρατικό — καπιταλιστικό μοντέλο και αφετέρου βάζουν φρένο στις επιδιώξεις των εργαζομένων στο όνομα του «ρεαλισμού», φοβούμενοι την αυτόνομη και αυτοοργανωμένη δράση των ανθρώπων.

Πιστεύουμε σε μια κοινωνία όπου το κράτος και κεφάλαιο δεν θα έχουν πια θέση, γιατί είναι θεσμοί που καταπιέζουν την προσωπική ελευθερία. Σε μια κοινωνία όπου τα μέσα παραγωγής και τα αγαθά θα ανήκουν σε όλους ανάλογα με τις ανάγκες τους.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την επαναστατικοποίηση των εργατών θεωρούμε την απαλλαγή από το ρόλο της εργατοσύνης και την ηθική της δουλειάς, την βιομηχανική πειθαρχία και το σεβασμό για την ιεραρχία.

«Θάρθει μια μέρα όπου οι απεργοί εκεί που διεκδικούν την αυτοματοποίηση και την αύξηση των μισθών, να προτιμήσουν αντί για πορείες — λιτανείες να κάνουν έρωτα στα εργοστάσια και τα γραφεία. Αυτοί που θα εκπλαγούν και θα ανησυχίσουν θάναι μονάχα οι προγραμματιστές, οι διευθυντές και οι «εργατοπατέρες». Με το δίκιο τους ίσως. Στο κάτω-κάτω παίζεται το τομάρι τους».

ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ ΓΙΑ ΣΥΝΕΧΗ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΙΣΘΩΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗ ΣΤΕΡΗΜΕΝΗ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΟΣΟ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΦΑΙΜΑΞΗΣ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ

ΚΑΘΕ ΩΡΑ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑ ΚΛΕΜΜΕΝΗΣ ΖΩΗΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ